

Europeiska unionens officiella tidning

C 216

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

30 juli 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2013/C 216/01	Meddelande från kommissionen om tillämpning, från och med den 1 augusti 2013, av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker i samband med finanskrisen (bankmeddelandet) ⁽¹⁾	1
2013/C 216/02	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.6946 – BayWa/Bohnhorst Agrarhandel) ⁽¹⁾	16
2013/C 216/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.6980 – Cinven/CeramTec) ⁽¹⁾	16

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2013/C 216/04	Eurons växelkurs	17
---------------	------------------	----

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 216/05	Yttrande från rådgivande kommittén för koncentrationer avgivet vid dess möte den 18 februari 2013 om ett preliminärt utkast till beslut i ärende COMP/M.6663 – Ryanair/Aer Lingus III – Rapportör: Estland	18
2013/C 216/06	Förhørsombudets slutrapport – Ryanair/Aer Lingus III (COMP/M.6663)	20
2013/C 216/07	Sammanfattning av kommissionens beslut av den 27 februari 2013 om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalet (Ärende COMP/M.6663 – Ryanair/Aer Lingus III) [delgivet med nr C(2013) 1106 final] ⁽¹⁾	22

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2013/C 216/08	Rekonstruktionsåtgärder – Beslut om rekonstruktionsåtgärd rörande "Διεθνής Ένωση Ανώνυμος Ασφαλιστική Εταιρία" (Diethnis enosis A.A.E.) (Offentliggörande i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)	31
---------------	---	----

V Yttranden

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2013/C 216/09	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.7001 – Carlyle/Klenk Holz) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	32
2013/C 216/10	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6922 – Triton/Logstor) ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande från kommissionen om tillämpning, från och med den 1 augusti 2013, av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker i samband med finanskrisen (bankmeddelandet)

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 216/01)

1. INLEDNING

1. Sedan finanskrisens början har kommissionen antagit sex meddelanden (nedan kallade *krismeddelanden*)⁽¹⁾. De har gett detaljerad vägledning om kriterierna för att bedöma huruvida statligt stöd till finanssektorn under finanskrisen är förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
2. Krismeddelandena skapar en övergripande ram för samordnade åtgärder till stöd för finanssektorn för att säkerställa finansiell stabilitet samtidigt som man minimerar snedvridningen av konkurrensen mellan banker och medlemsstater på den inre marknaden. De redogör för villkoren för tillgång till statligt stöd och vilka krav som måste uppfyllas för att sådant stöd ska anses som förenligt med den inre marknaden mot bakgrund av de principer för statligt stöd som anges i fördraget. Genom krismeddelandena har regler för statligt stöd som gäller offentligt stöd till finanssektorn uppdaterats regelbundet vid behov för att anpassa dem till krisens utveckling. Den senaste utvecklingen kräver ytterligare uppdatering av krismeddelandena.

Rättslig grund

3. Krismeddelandena och samtliga enskilda beslut om stödåtgärder och stödordningar som faller inom tillämpningsområdet för dessa meddelanden antogs på grundval av artikel 107.3 b i fördraget, som undantagsvis tillåter stöd för att avhjälpa en allvarig störning i en medlemsstats ekonomi.
4. Betydande åtgärder har vidtagits sedan krisens början för att avhjälpa svårigheterna inom finanssektorn. Krisens utveckling har krävt en anpassning av vissa bestämmelser i ramlagstiftningen om statligt stöd som rör undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, samtidigt som man undantagsvis inte

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen – Tillämpning av reglerna om statligt stöd på åtgärder till förmån för finansinstitut med anledning av den globala finanskrisen (bankmeddelandet) (EUT C 270, 25.10.2008, s. 8). Meddelande från kommissionen – Rekapitalisering av finansinstitut under den rådande finanskrisen: begränsning av stödet till minsta möjliga och garantier mot otillbörlig snedvridning av konkurrensen (rekapitaliseringsmeddelandet) (EUT C 10, 15.1.2009, s. 2). Meddelande från kommissionen om behandlingen av värdeminskade tillgångar inom gemenskapens banksektor (meddelandet om värdeminskade tillgångar) (EUT C 72, 26.3.2009, s. 1). Kommissionens meddelande om återställandet av lönsamheten och bedömningen av omstruktureringsåtgärder inom finanssektorn under den rådande krisen enligt reglerna om statligt stöd (nedan kallat *omstruktureringsmeddelandet*) (EUT C 195, 19.8.2009, s. 9). Kommissionens meddelande om tillämpning, från och med den 1 januari 2011, av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker med anledning av finanskrisen (*2010 års förlängningsmeddelande*) (EUT C 329, 7.12.2010, s. 7) och kommissionens meddelande Meddelande från kommissionen om tillämpning, från och med den 1 januari 2012, av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker i samband med finanskrisen (*2011 års förlängningsmeddelande*) (EUT C 356, 6.12.2011, s. 7).

utesluter möjligheten till betydande offentligt stöd. Trots det exceptionella införandet av finans- och penningpolitiska instrument som bidragit till att krisen inte förvärrats ytterligare är den ekonomiska återhämtningen fortfarande mycket skör och ojämnt fördelad i Europeiska unionen. I vissa medlemsstaterna står finanssektorerna inför nya utmaningar när det gäller tillgång till finansiering på sikt och kvaliteten på tillgångar till följd av den ekonomiska nedgången och minskad offentlig eller privat skuldsättning. Påfrestningarna på finansmarknaderna och risken för mer omfattande negativa spridningseffekter kvarstår.

5. De ihållande spänningarna på marknaderna för statspapper visar tydligt hur lätttröliga finansmarknaderna fortsatt är. Den höga nivån av ömsesidigt beroende och ömsesidiga kopplingar inom finanssektorn i unionen fortsätter att ge upphov till oro för smittorisk på marknaden. Den höga graden av instabilitet på finansmarknaderna och osäkerheten om de ekonomiska utsikterna och den åtföljande ihållande risken för en allvarlig störning av ekonomin i medlemsstaterna gör det motiverat att ha kvar ett skyddsnät i form av en möjlighet för medlemsstaterna att bevilja krisrelaterade stödåtgärder på grundval av artikel 107.3 b i fördraget med avseende på finanssektorn.
6. Under dessa förhållanden med ihållande påfrestningar på finansmarknaderna och med tanke på risken för mer omfattande negativa spridningseffekter anser kommissionen att villkoren för tillämpning av artikel 107.3 b i fördraget på statligt stöd inom finanssektorn fortfarande är uppfyllda. Detta undantag kan dock tillämpas endast så länge som krissituationen fortsätter, och ger upphov till verkliga exceptionella omständigheter där hela den finansiella stabiliteten är hotad.

Finansiell stabilitet som ett övergripande mål

7. I sina åtgärder mot finanskrisen och i krismeddelandena har kommissionen haft finansiell stabilitet som övergripande målsättning, samtidigt som den har sett till att statligt stöd och snedvridning av konkurrensen mellan banker och i olika medlemsstater begränsas till ett minimum. Finansiell stabilitet medför ett behov av att förebygga allvarliga negativa spridningseffekter för resten av banksystemet som skulle kunna uppstå då ett kreditinstitut går omkull och ett behov av att garantera att banksystemet som helhet fortsätter att ställa tillräcklig utlåning till förfogande för realekonomin. Finansiell stabilitet har fortfarande central betydelse för kommissionens bedömning av statligt stöd till finanssektorn på grundval av detta meddelande. Kommissionen ska genomföra sin bedömning med hänsyn till krisens utveckling från ett akut och systemövergripande nödläge till en situation med mer fundamentala ekonomiska problem inom delar av unionen, med en motsvarande större risk för fragmentering av den inre marknaden.
8. Detta övergripande mål återspeglas inte bara i möjligheterna för banker i svårigheter att få tillgång till statligt stöd om det är nödvändigt med tanke på den finansiella stabiliteten, utan även när det gäller hur omstruktureringsplaner bedöms. Det måste framhållas i detta sammanhang att finansiell stabilitet inte kan säkerställas utan en sund finanssektor. Planer för kapitalanskaffning måste därför bedömas i nära samarbete med behörig tillsynsmyndighet för att säkerställa att ekonomisk bärkraft kan återskapas inom en rimlig tidsperiod och på solid och varaktig grund. Om så inte sker bör det institut som hamnat på obestånd avvecklas under ordnade former.
9. När kommissionen tillämpar reglerna om statligt stöd på enskilda fall tar den hänsyn till den makroekonomiska miljö som påverkar både bankernas bärkraft och behovet för realekonomin i en viss medlemsstat av fortsatt tillgång till krediter från sunda banker. Kommissionen kommer i sin bedömning av bankers omstruktureringsplaner fortsättningsvis att beakta de specifika förhållandena för varje institution och medlemsstat. Den kommer i synnerhet att göra en proportionalitetsbedömning av bankernas bärkraft på lång sikt, om behovet av statligt stöd beror på statsskuldskrisen och inte är ett resultat av alltför stor risktagning⁽²⁾. Vidare kommer kommissionens bedömning att återspegla behovet av att upprätthålla lika villkor på hela den inre marknaden, särskilt med hänsyn till hur bördefördelningen utvecklas inom unionen.
10. Dessutom åtar sig kommissionen, om stora delar av en medlemsstats finanssektor behöver omstruktureras, att tillämpa en samordnad strategi i sin bedömning av enskilda bankers omstruktureringsplaner

⁽²⁾ Se 2011 års förlängning av meddelandet, punkt 14.

som en systemövergripande insats. Kommissionen har gått in för denna strategi i synnerhet för de medlemsstater som genomför ett program för ekonomisk anpassning. Därmed bör kommissionen särskilt beakta de sammanlagda effekterna av omstruktureringen av enskilda institutioner på sektorsnivå (t.ex. vad gäller marknadsstruktur) och på ekonomin som helhet, särskilt vad gäller problemet med att förse realekonomin med tillräcklig utlåning på en solid och varaktig grund.

11. I sin bedömning av bördefördelning och åtgärder för att begränsa snedvridning av konkurrensen bedömer kommissionen genomförbarheten av de föreslagna åtgärderna, bland annat vad gäller avyttringar, och hur de påverkar marknadsstruktur och inträdes hinder. Kommissionen ska samtidigt se till att lösningar som tagits fram i ett visst fall eller en viss medlemsstat är förenliga med målet att förhindra betydande asymmetrier mellan medlemsstaterna som skulle kunna fragmentera den inre marknaden ytterligare och orsaka finansiell instabilitet och därmed hindra den ekonomiska återhämtningen i unionen.

Utveckling av regelverket och behov av översyn av krismeddelandena

12. Sedan krisens början har unionen genomfört ett antal institutionella och rättsliga ändringar som syftar till att stärka finanssektorns motståndskraft samt förebygga, hantera och lösa bankkriser på ett bättre sätt. Europeiska rådet har enats om att ta ytterligare initiativ för att ge den ekonomiska och monetära unionen en solidare grund att stå på genom att skapa en bankunion, där det första steget är att införa en gemensam tillsynsmekanism och en gemensam rekonstruktionsmekanism för kreditinstitut som är etablerade i en medlemsstat som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen. Medlemsstaterna har också kommit överens om att inrätta en stabilitetsmekanism genom vilken finansiella resurser vid behov ska kunna ges till medlemmarna och deras banker.
13. Dessa åtgärder omfattar oundvikligen en viss grad av infasning, till exempel för att lagstiftning ska hinna träda i kraft eller rekonstruktionsfonder byggas upp. En del av åtgärderna kommer enbart att gälla euroområdet. Under tiden har ökande skillnader i den ekonomiska återhämtningen i unionen, behovet av att minska och konsolidera de offentliga och privata skulderna och förekomsten av svaga punkter inom finanssektorn lett till ihållande spänningar på finansmarknaderna och fragmentering med ökande snedvridning på den inre marknaden. Den inre marknads integritet måste därför skyddas genom en förstärkt system för statligt stöd. En anpassning av krismeddelandena kan bidra till en smidig övergång till det framtida systemet enligt kommissionens förslag till direktiv för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut ⁽³⁾ genom större klarhet för marknaderna. De anpassade krismeddelandena kan också garantera en mer beslutsam omstrukturering och ökad bördefördelning på hela den inre marknaden för alla banker som får statligt stöd.
14. Kontrollen av det statliga stöd som ges finanssektorn samverkar ibland med det ansvar som åligger tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna. I vissa fall kan tillsynsmyndigheterna exempelvis kräva anpassningar i frågor som gäller företagsstyrning och ersättningspraxis, som för banker som får statligt stöd ofta också anges i omstruktureringsplaner. I sådana fall kan samordning mellan kommissionen och de behöriga tillsynsmyndigheterna vara viktigt, samtidigt som kommissionen dock behåller sin exklusiva behörighet när det gäller kontrollen av statligt stöd. Med tanke på det reglerings- och tillsynslandskap som håller på att ta form i unionen och särskilt i euroområdet kommer kommissionen att upprätthålla nära förbindelser med tillsynsmyndigheter (vilket den redan gör) för att säkerställa ett smidigt samspel mellan alla berörda myndigheters olika roller och ansvarsområden.

Bördefördelning

15. I krismeddelandena sägs det tydligt att de allmänna principerna för kontroll av statligt stöd fortsätter att gälla även under finanskrisen. För att begränsa snedvridningen av konkurrensen mellan banker och medlemsstater på den inre marknaden och hindra ett överdrivet risktagande bör stödet framför allt begränsas till vad som är absolut nödvändigt, och stödmottagaren bör lämna ett lämpligt eget bidrag till omstruktureringskosten. Banken och dess kapitalägare bör i största möjliga utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel ⁽⁴⁾. Statligt stöd bör beviljas på villkor som innebär en lämplig fördelning av bördan mellan dem som investerat i banken.

⁽³⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2012) 0280 final, 6 juni 2012).

⁽⁴⁾ Se t.ex. punkt 22 i omstruktureringsmeddelandet.

16. Sedan krisens början har kommissionen, när den granskar om stöd till banker är förenligt med den inre marknaden, krävt minst en miniminivå i fråga om bördefördelning i förhållande till det stödbelopp som ges till dessa banker, särskilt genom att de täcker förluster med tillgängligt kapital och betalar en rimlig ersättning för det statliga ingripandet. Dessutom har den för att förhindra utflöde av medel infört regler om återköp av hybridinstrument och ett kupong- och utdelningsförbud. Kommissionen har dock inte på förhand fastställt några tröskelvärden för egna bidrag eller några ytterligare krav ⁽⁵⁾.
17. Under de första faserna av krisen gick medlemsstaterna generellt inte utöver de minimikrav som föreskrivs i reglerna för statligt stöd vad gäller på förhand fastställd bördefördelning, och långivarna behövde inte bidra till att rädda kreditinstitut för att säkra den finansiella stabiliteten.
18. Statsskuldskrisen har emellertid gjort klart att en sådan politik inte kunde säkerställa finansiell stabilitet på lång sikt, särskilt inte för medlemsstater där kostnaden för räddning av banker väsentligt försvagat de offentliga finanserna. Vissa medlemsstater var faktiskt tvungna att gå längre än minimikraven i reglerna om statligt stöd och genom att införa nya rättsliga ramar tillämpa strängare krav när det gäller på förhand fastställd bördefördelning. Denna utveckling har lett till skillnader mellan medlemsstaterna vad gäller synen på bördefördelning. Vissa medlemsstater har nämligen begränsat sig till minimikraven enligt reglerna om statligt stöd medan andra har gått längre än dessa krav och krävt att investerare och långivare ska dela bördan (s.k. bail-in). Sådana skillnader mellan medlemsstater i synen på bördefördelning har lett till olika finansieringskostnader mellan banker beroende på den upplevda sannolikheten för bail-in som en funktion av en medlemsstats finanspolitiska styrka. De utgör ett hot mot den inre marknads integritet och riskerar att undergräva de lika konkurrensvillkor som kontrollen av det statliga stödet syftar till att skydda.
19. Mot bakgrund av denna utveckling bör minimikraven för bördefördelning skärpas. Innan en bank beviljas något som helst omstruktureringsstöd, oavsett om det är fråga om rekapitalisering eller övertagande av värdeminskade tillgångar, bör alla kapitalgenererande åtgärder prövas, bland annat konvertering av mindre prioriterade skulder, under förutsättning att grundläggande rättigheter respekteras och den finansiella stabiliteten inte äventyras. Eftersom omstruktureringsstöd behövs för att förhindra en eventuell oordnad avveckling av en bank, bör dessa åtgärder gällande bördefördelning respekteras, oavsett bankens ursprungliga solvenssituation, för att minska stödet till ett minimum. Därför måste medlemsstaterna, innan omstruktureringsstöd ges till en bank, säkerställa att bankens aktieägare och innehavare av mindre prioriterade fordringar (junior capital) ordnar med det erforderliga bidraget eller skapar den nödvändiga rättsliga ramen för att få sådana bidrag.
20. I princip beror tillämpningen av åtgärder för att begränsa snedvridningen av konkurrensen på graden av bördefördelning, och hänsyn tas även till utvecklingen när det gäller hur stor börda som ska bäras av stödmottagande banker i unionen. Under i övrigt lika förhållanden innebär en ökad bördefördelning därför ett minskat behov av åtgärder mot snedvridning av konkurrensen. Under alla omständigheter bör åtgärder för att begränsa snedvridningen av konkurrensen dimensioneras på ett sådant sätt att man i möjligaste mån närmar sig den marknadssituation som skulle ha rått om stödmottagaren hade lämnat marknaden utan stöd.

Effektiv omstrukturering och ytterligare modernisering av ramen

21. Samtidigt som är det nödvändigt att behålla vissa stödfaciliteter för banker för att avhjälpa den fortsatta turbulensen på finansmarknaderna bör vissa förfaranden och villkor förbättras och vidareutvecklas. Det är också nödvändigt att gå vidare med det arbete för att anpassa den rättsliga ramen till marknadsutvecklingen som inleddes i juni 2010 med en höjning av garantiavgiften ⁽⁶⁾ och fortsatte med 2010 års förlängningsmeddelande ⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ Punkt 24 i omstruktureringsmeddelandet

⁽⁶⁾ Se det interna arbetsdokumentet av den 30 april 2010 från GD konkurrens med titeln "The application of state aid rules to government guarantee schemes covering bank debt to be issued after 30 June 2010"

⁽⁷⁾ I meddelandet införs kravet på att en omstruktureringsplan ska lämnas in för alla banker som gynnas av statligt stöd i form av åtgärder för att uppbringa kapital eller åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, oavsett stödbelopp.

22. 2008 års bankmeddelande gjorde det möjligt för medlemsstaterna att införa särskilda räddningsprogram samtidigt som möjligheten till engångsinsatser behölls. Med beaktande av krisens omfattning och det allmänt urholkade förtroendet inom hela finanssektorn i EU, som bland annat lett till sinande utlåning mellan banker, beslutade kommissionen att godkänna alla nödvändiga åtgärder som medlemsstater vidtar för att bevara stabiliteten i det finansiella systemet, däribland räddningsaktioner och rekapitaliseringsordningar. Det tillfälliga godkännandet av undsättningsstöd både i form av garantier och rekapitalisering och åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar lyckades förhindra panik och stärkte marknadens förtroende.
23. Under de förändrade marknadsförhållanden som råder finns det emellertid ett mindre behov av strukturella räddningsåtgärder som endast beviljas på grundval av en preliminär bedömning som baseras på premissen att praktiskt taget alla banker måste räddas och som skjuter upp en djupgående bedömning av omstruktureringsplanen till ett senare skede. Denna strategi hindrade visserligen finanssektorn från att kollapsa helt och hållet, men enskilda stödmottagare dröjde ofta med att vidta åtgärder för omstrukturering. Dröjsmål med att ta itu med bankernas problem har i vissa fall stått skattebetalarna dyrt. I detta meddelande fastställs principen att rekapitalisering och övertagande av osäkra tillgångar kommer att godkännas först när bankens omstruktureringsplan har godkänts. Denna strategi garanterar att stödbeloppet är exaktare dimensionerat, att orsakerna till bankens problem har identifierats och åtgärdats redan på ett tidigt stadium och att den finansiella stabiliteten garanteras. Garantiordningar kommer att finnas tillgängliga även i fortsättningen för att tillhandahålla likviditet till banker. Sådana ordningar kan emellertid bara fungera som ett sätt att tillhandahålla likviditet till banker utan ett kapitalunderskott enligt den behöriga tillsynsmyndighetens definition ⁽⁸⁾.
24. I detta meddelande anges de ändringar som måste göras i förenlighetsparametrarna för krisrelaterat stöd till banker fr.o.m. den 1 augusti 2013. Detta meddelande ska framför allt
- a) ersätta 2008 års bankmeddelande och ge vägledning om de kriterier för förenlighet för likviditetsstöd,
 - b) anpassa och komplettera meddelandet om rekapitalisering respektive värdeminskade tillgångar,
 - c) komplettera omstruktureringsmeddelandet genom att ge närmare vägledning om bördefördelningen mellan aktieägare och innehavare av efterställda fordringar,
 - d) fastställa principen att ingen rekapitaliseringsåtgärd eller åtgärd för att skydda tillgångar kan beviljas utan förhandsgodkännande av en omstruktureringsplan, samt föreslå ett förfarande för permanent godkännande av sådana åtgärder,
 - e) ge vägledning om förenlighetskraven för avvecklingsstöd.

2. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

25. Kommissionen kommer att tillämpa de principer som anges i detta meddelande och alla krismeddelanden ⁽⁹⁾ på "kreditinstitut" (även kallade "banker") ⁽¹⁰⁾. Kreditinstitut uppvisar en hög grad av beroendeförhållanden genom att en oordnad konkurs i ett kreditinstitut kan ha en starkt negativ effekt på det finansiella systemet som helhet. Kreditinstitut är mottagliga för plötsliga ras i förtroendet som kan få allvarliga konsekvenser för deras likviditet och solvens. Ett nödläge i ett enda komplext institut kan leda till systemisk stress inom finanssektorn, vilket i sin tur kan ha en starkt negativ effekt på ekonomin som helhet, t.ex. genom kreditinstitutens roll som utlånare till realekonomin, och kan därför äventyra den finansiella stabiliteten.

⁽⁸⁾ Behörig tillsynsmyndighet: en behörig nationell myndighet som utsetts av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1) eller Europeiska centralbanken i dess övervakande uppgifter som fastställs i artikel 1 i kommissionens förslag till radsförordning om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut för kreditinstitut som är etablerade i en medlemsstat som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen.

⁽⁹⁾ Se fotnot 1.

⁽¹⁰⁾ Enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning).)

26. Kommissionen kommer vid behov att tillämpa de principer som anges i detta meddelande och alla krismeddelanden även på försäkringsbolag i den mening som avses i artikel 6 i direktiv 73/239/EEG ⁽¹¹⁾, artikel 4 i direktiv 2002/83/EG ⁽¹²⁾ eller artikel 1 b i direktiv 98/78/EG ⁽¹³⁾.
27. Allt stöd till sådana institut som inrättats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning, inbegripet dotterbolag till sådana institut, och som har betydande verksamhet i en medlemsstat kommer att undersökas inom ramen för detta meddelande.

3. REKAPITALISERING OCH ÖVERTAGANDE AV VÄRDEMINSKADE TILLGÅNGAR

28. Åtgärder för rekapitalisering och övertagande av värdeminskaade tillgångar vidtas vanligtvis för att täcka ett kapitalunderskott. Med ett "kapitalunderskott" avses i detta meddelande ett kapitalunderskott som fastställts genom ett kapitaltest, ett stresstest, en utredning av tillgångars kvalitet eller en motsvarande åtgärd inom unionen eller euroområdet eller på nationell nivå, i förekommande fall bekräftat av behörig tillsynsmyndighet. Sådant offentligt stöd är i regel av permanent slag och är svårt att upphäva.
29. Med tanke på att sådana åtgärder i praktiken är oåterkalleliga och med hänsyn till de statsfinansiella konsekvenserna för de beviljande medlemsstaterna och mot bakgrund av kommissionens beslutspraxis under krisen, kan kommissionen i princip endast tillåta dem om den berörda medlemsstaten kan visa att allt har gjorts för att begränsa ett sådant stöd till ett minimum. I detta syfte uppmanas medlemsstaterna att lämna in en kapitalanskaffningsplan före eller som en del av en omstruktureringsplan. En kapitalanskaffningsplan ska framför allt omfatta att banken vidtar åtgärder för att skaffa fram kapital och att aktieägare och innehavare av efterställda fordringar vidtar eventuella åtgärder för att dela bördan.
30. En kapitalanskaffningsplan, tillsammans med en grundlig översyn av kvaliteten på bankens tillgångar och en framåtblickande bedömning av kapitaltäckningsgraden, bör göra det möjligt för medlemsstaten att, tillsammans med kommissionen och den behöriga tillsynsmyndigheten, avgöra det exakta (kvarstående) kapitalunderskott för en bank som behöver finansieras med statligt stöd. Sådana kvarstående kapitalunderskott som behöver finansieras med statligt stöd kräver att en omstruktureringsplan lämnas in.
31. Omstruktureringsplanen med omstruktureringsstöd kommer, med undantag för kraven på kapitalanskaffning och bördefördelning, som måste ingå i kapitalanskaffningsplanen enligt punkterna 32-34, lämnas in före eller som en del av omstruktureringsplanen, även fortsättningsvis att bedömas på grundval av meddelandet om omstruktureringsplan.

3.1 Åtgärder mot kapitalunderskott – förhandsanmälan och anmälan av omstruktureringsstöd

32. Så snart ett kapitalunderskott som sannolikt kommer att leda till en begäran om statligt stöd har identifierats bör alla åtgärder för att minimera kostnaderna för att avhjälpa underskottet för den berörda medlemsstaten genomföras. I detta syfte uppmanas medlemsstaterna att inleda kontakter med kommissionen före anmälan. Under loppet av dessa frivilliga kontakter före anmälan kommer kommissionen att visa hur man ser till att omstruktureringsstödet är förenligt med den inre marknaden och särskilt hur kraven på bördefördelningen ska uppfyllas i enlighet med reglerna för statligt stöd. Grunden för förhandsanmälan kommer att vara en kapitalanskaffningsplan som har utarbetats av medlemsstaten och banken och tillstyrks av den behöriga tillsynsmyndigheten. Kapitalanskaffningsplanen bör
- a) omfatta en förteckning över de kapitalanskaffningsåtgärder som banken kommer att genomföra och de (eventuella) åtgärderna för bördefördelning för aktieägare och innehavare av efterställda fordringar,
- b) omfatta spärrar som hindrar ett utflöde av medel ur banken, vilket skulle kunna hända t.ex. om banken förvärvar andelar i andra företag eller betalar utdelning eller kuponger.

⁽¹¹⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1).

33. Medlemsstaten bör tillhandahålla en detaljerad beskrivning av den metod och de uppgifter som används för att fastställa kapitalunderskottet, och de ska vara validerade av den behöriga tillsynsmyndigheten. Metoden ska redovisas per affärssegment.
34. När kapitalanskaffningsplanen lämnats in resultaten av översynen av kvaliteten på bankens tillgångar införlivats och en framåtblickande bedömning av kapitaltäckningsgraden gjorts måste medlemsstaten fastställa det kvarstående kapitalunderskott som måste täckas med statligt stöd. Kommissionen kommer att erbjuda medlemsstaten en möjlighet att diskutera omstruktureringsplanen innan den anmäls. När samförstånd har nåtts om omstruktureringsplanen kan medlemsstaten lämna in en formell anmälan av omstruktureringsplanen. Kommissionen kommer att godkänna en rekapitaliseringsåtgärd eller en åtgärd som gäller värdeminskade tillgångar som omstruktureringsstöd först när samförstånd har nåtts om omstruktureringsplanen.

3.1.1 Bankens åtgärder för kapitalanskaffning

35. I samband med den kapitalanskaffningsplan som tillstyrkts av den behöriga tillsynsmyndigheten bör stödmottagaren identifiera och i möjligaste mån, utan att äventyra lönsamheten, genomföra alla kapitalanskaffningsåtgärder som kan genomföras. Dessa åtgärder bör särskilt omfatta följande:
- a) nyemissioner,
 - b) frivillig konvertering av efterställda skuldinstrument till eget kapital på grundval av ett riskrelaterat incitament,
 - c) skuldförvaltning som i princip bör vara kapitalgenererande till 100 % om kapitalunderskottet inte kan bemästras fullständigt och det därför behövs statligt stöd,
 - d) kapitalgenererande försäljning av tillgångar och portföljer,
 - e) värdepapperisering av portföljer för att generera kapital från annan verksamhet än kärnverksamheten,
 - f) innehållande av vinstmedel,
 - g) andra åtgärder som minskar kapitalbehovet.
36. Om de identifierade åtgärderna nämns i kapitalanskaffningsplanen som åtgärder som inte kan genomföras inom sex månader efter det att planen lämnats in, kommer kommissionen att samråda med den behöriga tillsynsmyndigheten för att avgöra om den bör betrakta de föreslagna åtgärderna som kapitalanskaffningsåtgärder.
37. Det bör finnas incitament för bankernas ledning att genomföra en långtgående omstrukturering under goda tider och därmed minska behovet av statligt stöd. Det vill säga om tillgripandet av statligt stöd rimligtvis kunde ha undvikits genom snabba och ändamålsenliga åtgärder från ledningens sida bör varje enhet som är beroende av statligt stöd för omstrukturering eller ordnad avveckling normalt sett byta ut bankens verkställande direktör för banken, samt vid behov även andra styrelseledamöter.
38. Av samma skäl bör sådana enheter tillämpa en strikt policy vad gäller ledningens löner. Detta kräver ett tak för ersättningen till företagsledningen i kombination med incitament för att se till att banken genomför sin omstruktureringsplan mot hållbara och långsiktiga företagsmål. Varje bank som får statligt stöd i form av rekapitaliseringsåtgärder eller åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör begränsa den totala ersättningen till personalen, inklusive styrelseledamöter och företagsledning, till en lämplig nivå. Detta tak för totala ersättningar bör omfatta alla möjliga fasta och rörliga komponenter och pensioner samt ligga i linje med artiklarna 93 och 94 i EU:s kapitalkravsdirektiv.⁽¹⁴⁾

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

Den totala ersättningen till sådana enskilda personer får därför vara högst 15 gånger högre än den nationella genomsnittliga lönen i den medlemsstat där det stödmottagande företaget har bildats⁽¹⁵⁾ eller 10 gånger genomsnittslönen för anställda i den stödmottagande banken.

Begränsningarna av ersättningarna ska gälla till och med utgången av omstruktureringsperioden eller till dess att banken har betalat tillbaka det statliga stödet, beroende på vilket som inträffar först.

39. Varje bank som får statligt stöd i form av rekapitaliseringsåtgärder eller åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör i princip inte betala större avgångsvederlag än vad som krävs i lag eller avtal.

3.1.2 Bördefördelning: aktieägare och innehavare av efterställda fordringar

40. Statligt stöd kan leda till överdrivet risktagande och undergräva marknadsdisciplinen. För att minska ett överdrivet risktagande bör stöd endast ges på villkor som omfattar en lämplig bördefördelning mellan befintliga investerare.
41. En lämplig bördefördelning omfattar vanligtvis, efter det att förlusterna först absorberats av eget kapital, bidrag från innehavare av hybridkapital och innehavare av efterställda lån. Innehavare av hybridkapital och innehavare av efterställda lån måste bidra till att minska kapitalunderskottet i största möjliga utsträckning. Sådana bidrag kan utgöras antingen av en omräkning till kärnprimärkapital⁽¹⁶⁾ eller en nedskrivning av kapitalbeloppet av instrumenten. Under alla omständigheter måste utbetalningar från stödmottagaren till innehavarna av sådana värdepapper förhindras så långt det är möjligt enligt lag.
42. Kommissionen kommer inte att kräva något bidrag från innehavare av prioriterade skulder (särskilt inte från försäkrade insättningar, oförsäkrade insättningar, obligationer och övriga prioriterade skulder) som ett obligatoriskt inlag i bördefördelningen enligt reglerna om statligt stöd, vare sig genom omvandling till kapital eller genom nedskrivning av instrumenten.
43. Om kapitaltäckningskvoten för den bank som lider av det konstaterade kapitalunderskottet fortfarande ligger över den miniminivå som EU-reglerna föreskriver bör banken normalt sett kunna återställa kapitalpositionen på egen hand, särskilt genom kapitalanskaffningsåtgärder som anges i punkt 35. Om det inte finns några andra möjligheter, till exempel andra tillsynsåtgärder såsom tidiga interventionsåtgärder eller andra korrigerande åtgärder för att råda bot på det underskott som bekräftats av den behöriga tillsyns- eller rekonstruktionsmyndigheten ska det efterställda lånet omvandlas till eget kapital, i princip innan statligt stöd beviljas.
44. I fall där banken inte längre uppfyller de lagstadgade minimikapitalkraven ska efterställda skulder omvandlas eller skrivas ned, i princip innan statligt stöd beviljas. Statligt stöd får inte beviljas innan eget kapital, hybridkapital och efterställda skulder i full utsträckning har bidragit till att uppväga eventuella förluster.
45. Ett undantag från kraven i punkterna 43 och 44 kan göras om genomförandet av dessa åtgärder skulle äventyra den finansiella stabiliteten eller leda till orimliga resultat. Detta undantag kan omfatta fall där det stödbelopp som ska tas emot är litet i förhållande till bankens riskvägda tillgångar och kapitalunderskottet har minskat avsevärt i synnerhet genom kapitalanskaffningsåtgärder som avses i punkt 35. Oproportionerliga resultat eller ett hot mot den finansiella stabiliteten skulle också kunna hanteras genom en omprövning av i vilken ordning åtgärder för att avhjälpa kapitalunderskottet vidtas.
46. I samband med genomförandet av punkterna 43 och 44 bör principen "inte sämre villkor för borgenär" ⁽¹⁷⁾ följas. Efterställda fordringshavare bör således inte få mindre i ekonomiska termer än vad deras instrument skulle ha varit värt om inget statligt stöd beviljats.

⁽¹⁵⁾ Enligt uppgifter som OECD publicerat på sin webbplats under rubriken "Average Annual Wages in constant prices for the last available year" (genomsnittliga årslöner i fasta priser för det senaste år för vilket uppgifter finns) <http://stats.oecd.org/Index.aspx>

⁽¹⁶⁾ Enligt definitionen i artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 176 27.6.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Detta kan uppnås till exempel genom att ett holdingbolag bildas. Äganderätten till banken skulle upptas på tillgångssidan i holdingbolagets balansräkning, medan eget kapital, hybridkapital och efterställd skuld som fanns i banken före de statliga ingripandena utgör skuldsidan i holdingbolagets balansräkning med samma mönster vad gäller förmånsrätt som banken hade före det statliga ingripandet.

3.1.3 Förhindra utflöde av medel före ett beslut om omstrukturering

47. För att begränsa stödet till vad som är absolut nödvändigt måste utflöde av medel förhindras i ett så tidigt skede som möjligt. Kommissionen anser därför att banken bör vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att kunna behålla sina medel från den tidpunkt då kapitalbehovet är känt eller borde ha varit känt för banken. Framför allt får institut som har konstaterat eller borde ha konstaterat ett kapitalbehov från och med denna tidpunkt
- a) inte betala utdelning på aktier eller kuponger på hybridkapitalinstrument (eller andra instrument för vilka kupongbetalningar är diskretionära),
 - b) inte köpa tillbaka sina egna aktier eller hybridkapitalinstrument under omstruktureringsperioden utan förhandsgodkännande från kommissionen, och
 - c) inte köpa tillbaka hybridkapitalinstrument såvida inte åtgärden, eventuellt i kombination med andra åtgärder, gör det möjligt för institutionen att fullt ut absorbera sitt kapitalunderskott och sker tillräckligt nära rådande marknadsnivåer⁽¹⁸⁾ och högst 10 % över marknadspriset; eventuella återköp måste godkännas på förhand av kommissionen,
 - d) inte utföra några kapitalförvaltningstransaktion utan förhandsgodkännande från kommissionen,
 - e) inte tillämpa aggressiva affärsmetoder, och
 - f) inte förvärva en andel i något företag, oavsett om det är fråga om överföring av en tillgång eller en aktieöverlåtelse. Detta krav omfattar inte i) förvärv som sker i samband med normal bankverksamhet vid förvaltningen av befintliga fordringar gentemot företag i svårigheter, och ii) förvärv av andelar i företag förutsatt att inköpspriset är mindre än 0,01 % av den senast tillgängliga balansomslutningen för det berörda institutet vid den tidpunkten och att de kumulativa uppköpspriser som betalats för samtliga sådana förvärv från och med den tidpunkt fram till utgången av omstruktureringsperioden är mindre än 0,025 % av institutets senaste tillgängliga balansomslutning vid den tidpunkten, iii) förvärv av ett företag, efter kommissionens godkännande, om det undantagsvis är nödvändigt för att återställa den finansiella stabiliteten eller för att säkerställa effektiv konkurrens,
 - g) inte göra reklam med hänsyftning på statligt stöd och inte tillämpa en aggressiv affärsstrategi som den inte skulle ha tillämpat utan stödet från medlemsstaten.

48. Eftersom det måste garanteras att stödet är begränsat till vad som är absolut nödvändigt kommer kommissionen, om en bank vidtar åtgärder som inte är förenliga med de krav som anges i punkt 47 vid en tidpunkt då dess behov av ytterligare kapital borde ha varit uppenbart för ett välskött företag, att fastställa vilka åtgärder som krävs för att begränsa snedvridningen av konkurrensen att lägga till ett belopp motsvarande utflödet av medel till stödbeloppet.

3.1.4 Täckande av det återstående kapitalunderskottet med omstrukturingsstöd

49. Om ett kapitalunderskott kvarstår efter det att åtgärderna avseende kapitalanskaffning och bördefördelning har vidtagits, kan kapitalunderskottet i princip omfattas av offentlig rekapitalisering, åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar eller en kombination av båda. För att sådant stöd ska vara förenligt med den inre marknaden måste en omstruktureringsplan som utarbetats i enlighet med de relevanta avsnitten i krismeddelandena lämnas till kommissionen.

3.2 Undsättningsstöd i form av rekapitalisering och åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar

50. När kommissionen börjar tillämpa de principer som anges i detta meddelande måste en medlemsstat anmäla en omstruktureringsplan till kommissionen och få dess godkännande av det statliga stödet innan eventuella åtgärder för rekapitalisering eller övertagande av värdeminskade tillgångar vidtas. Kommissionen kan emellertid undantagsvis godkänna att en medlemsstat beviljar sådana åtgärder tillfälligt i form av undsättningsstöd innan en omstruktureringsplan godkänns, om sådana åtgärder är nödvändiga för att bevara den finansiella stabiliteten. Om en medlemsstat återoppar denna klausul om finansiell stabilitet kommer kommissionen att begära en förhandsbedömning av den behöriga tillsynsmyndigheten som bekräftar att ett aktuellt (inte framtida) kapitalunderskott föreligger, som skulle tvinga

⁽¹⁸⁾ Om återköpet exempelvis sker med ett tvåsiffrigt avdrag från marknadspriset i procentenheter av det nominella värdet (eller, om det inte finns någon marknad, ett approximativt värde för marknadspriset) för att generera vinst, eller om återköpet är en del av ett utbyte som ger det berörda kreditinstitutet kapital av bättre kvalitet som minskar underskottet.

tillsynsmyndigheten att återkalla institutets oktroj omedelbart om inga sådana åtgärder vidtas. Dessutom måste en sådan bedömning kunna visa att det exceptionella hotet mot den finansiella stabiliteten inte kan avvärras med hjälp av privat kapital på tillräckligt kort tid eller med andra mindre snedvridande tillfälliga åtgärder, till exempel en statlig garanti.

51. Alla undsättningsåtgärder som omfattas av punkt 50 måste anmälas till kommissionen. För att kommissionen tillfälligt ska godkänna en sådan åtgärd måste den vara förenlig med reglerna för ersättning och delandet av bördan för sådana åtgärder enligt rekapitaliseringsmeddelandet, 2011 års meddelande om förlängning och, i förekommande fall, meddelandet om värdeminskade tillgångar.
52. Dessutom får undsättningsstöd i form av åtgärder för rekapitalisering och övertagande av värdeminskade tillgångar inte hindra efterlevnaden av de krav på bördefördelning som ställs i detta meddelande. Följaktligen måste antingen de erforderliga åtgärderna för bördefördelning genomföras som en del av undsättningsstöd eller också måste åtgärderna för rekapitalisering eller övertagande av värdeminskade tillgångar vara utformade på ett sätt som gör det möjligt att genomföra åtgärderna för bördefördelning i efterhand. Ett sådant genomförande i efterhand kan uppnås till exempel genom rekapitalisering i en form som har förmånsrätt i förhållande till befintligt kapital och efterställda skuldinstrument, samtidigt som det är förenligt med det tillämpliga ramverket för reglering och tillsyn.
53. När undsättningsstödet har godkänts ska medlemsstaten lämna in en omstruktureringsplan i linje med omstruktureringsmeddelandet inom två månader efter beslutet om att tillfälligt godkänna stödet. Omstruktureringsplanen kommer att bedömas på grundval av meddelandet om omstrukturering, med beaktande av de principer om bördefördelning som beskrivs i detta meddelande.

3.3 Ordningar för rekapitalisering och omstrukturering av små institut

54. Stöd till små banker tenderar att påverka konkurrensen mindre än stöd till större banker. Av denna anledning och för att säkerställa en proportionell administrativ behandling är det lämpligt att tillåta ett enklare förfarande för små banker samtidigt som man ser till att snedvridningen av konkurrensen begränsas till ett minimum. Därför är kommissionen beredd att godkänna ordningar för rekapitalisering och omstrukturering av små institution när sådana ordningar har ett väl avgränsat syfte och är begränsade till en sexmånadersperiod, under förutsättning att de är förenliga med de principer som anges i krismeddelandena och särskilt uppfyller kraven på bördefördelning i detta meddelande. Tillämpningen av en sådan ordning ska dessutom begränsas till banker med en total balansomslutning på högst 100 miljoner euro. Summan av balansomslutningarna för de banker som får stöd på grundval av ordningen får inte överstiga 1,5 % av bankernas totala tillgångar på den inhemska marknaden i den berörda medlemsstaten.
55. Kommissionen kommer att utvärdera sådana ordningar för att kontrollera om de fyller sitt syfte och tillämpas korrekt. I detta sammanhang måste medlemsstaten lämna en rapport om tillämpningen av ordningen halvårsvis efter det att ordningen har godkänts.

4. GARANTIER OCH LIKVIDITETSSTÖD UTANFÖR TILLHANDAHÅLLET AV LIKVIDITET FRÅN EN CENTRALBANK

56. Likviditetsstöd och skuldgarantier stabiliserar temporärt skuldsidan i en banks balansräkning. Till skillnad från åtgärder för rekapitalisering eller övertagande av värdeminskade tillgångar som i princip ska föregås av anmälan av en omstruktureringsplan från den berörda medlemsstaten och godkännas av kommissionen innan de kan beviljas, kan kommissionen godta att medlemsstater anmäler garantier och likviditetsstöd som ska beviljas efter att tillfälligt ha godkänts som undsättningsstöd innan en omstruktureringsplan har godkänts.
57. Garantier och likviditetsstöd kan anmälas individuellt till kommissionen. Dessutom kan kommissionen för högst sex månader godkänna stödordningar som omfattar likviditetsåtgärder.
58. Sådana ordningar måste begränsas till banker som inte lider av ett kapitalunderskott. Om en bank med ett kapitalunderskott är i akut behov av likviditet krävs det en individuell anmälan till kommissionen.⁽¹⁹⁾ Under sådana omständigheter kommer kommissionen att tillämpa det förfarande som anges i punkterna 32–34 i tillämpliga delar, inklusive kravet på en omstrukturerings- eller avvecklingsplan, om inte stödet återbetalats inom två månader.

⁽¹⁹⁾ Banker som redan har mottagit godkänt undsättningsstöd vid tidpunkten för ikraftträdandet av detta meddelande men ännu inte fått omstruktureringsstödet slutligt godkänt kan få stöd på grundval av en ordning för likviditetsstöd utan individuell anmälan.

59. För att godkännas av kommissionen måste garantier och likviditetsstöd uppfylla följande krav:

- a) Garantier får beviljas endast för kreditinstituts nyemitterade prioriterade skulder (efterställd skuld omfattas inte).
- b) Garantier får beviljas endast för skuldinstrument med en löptid från tre månader till fem år (eller högst sju år i fråga om täckta obligationer). Garantier med en löptid på mer än tre år ska, utom i vederbörligen motiverade fall, begränsas till en tredjedel av de totala garantier som beviljats den berörda banken.
- c) Den lägsta ersättningsnivån för de statliga garantierna måste ligga i linje med den formel som anges i 2011 års förlängningsmeddelande.
- d) En omstruktureringsplan ska lämnas till kommissionen inom två månader för varje kreditinstitut som beviljats garantier för nya skulder eller förnyade skulder för vilka, vid tidpunkten för beviljandet av den nya garantin, de totala utestående garanterade skulderna (inklusive garantier som beviljats innan beslutet antogs) överstiger både en kvot på 5 % av de totala skulderna och ett totalt belopp på 500 miljoner EUR.
- e) För kreditinstitut som orsakar att garantin tas i anspråk ska en individuell omstrukturerings- eller avvecklingsplan läggas fram inom två månader efter det att garantin tagits i anspråk.
- f) Mottagarna av garantier och likviditetsstöd ska avstå från att göra reklam som hänsyftar på statligt stöd och att tillämpa en aggressiv affärsstrategi som den inte skulle ha tillämpat utan stödet från medlemsstaten.

60. För garantiordningar och ordningar för likviditetsstöd ska dessutom följande kriterier vara uppfyllda:

- a) Stödordningen ska begränsas till banker utan kapitalunderskott, vilket ska intygas av den behöriga tillsynsmyndigheten i enlighet med punkt 28.
- b) Garantier med en löptid på mer än tre år ska begränsas till en tredjedel av de totala garantier som beviljats den berörda banken.
- c) Medlemsstaterna ska var tredje månad rapportera till kommissionen om i) genomförandet av stödordningen, ii) de garanterade skulderna och iii) de faktiska avgifter som tagits ut.
- d) Medlemsstaterna ska komplettera sina rapporter om genomförandet av stödordningen med tillgänglig uppdaterad information om kostnaderna för jämförbara icke-garanterade skuldemissioner (typ, volym, betyg, valuta).

61. I undantagsfall kan man också godkänna garantier som omfattar Europeiska investeringsbankens exponering mot banker i syfte att återställa utlåningen till realekonomin i länder med kraftigt försämrade lånevillkor jämfört med genomsnittet i unionen. Vid bedömningen av sådana åtgärder kommer kommissionen särskilt att undersöka om de medför en otillbörlig fördel som till exempel skulle kunna göra det möjligt för dessa banker att utveckla andra affärsverksamheter. Sådana garantier får omfatta högst en sjuårsperiod. Om sådana garantier godkänns av kommissionen behöver banken inte lägga fram någon omstruktureringsplan.

5. CENTRALBANKERNAS TILLHANDAHÅLLANDE AV LIKVIDITET OCH IANSPRÅKTAGANDE AV INSÄTTARGARANTISYSTEM OCH AVVECKLINGSFONDER

62. Kommissionen anser till exempel att centralbankers penningpolitiska verksamhet, såsom operationer på den öppna marknaden och stående faciliteter, inte omfattas av reglerna om statligt stöd. Riktat stöd till ett viss kreditinstitut (vanligen kallat *likviditetsstöd i nödlägen*) kan utgöra statligt stöd om inte samtliga följande villkor är uppfyllda ⁽²⁰⁾:

⁽²⁰⁾ I sådana fall kommer åtgärderna att bedömas som en del av omstruktureringsplanen.

- a) Finansinstitutet i fråga är tillfälligt illikvidt men solvent vid den tidpunkt då likviditetsfaciliteten ställs till förfogande och denna facilitet inte är en undantagsåtgärd och en del av ett större stödpaket.
 - b) Faciliteten är fullständigt garanterad av säkerheter med värderingsavdrag (haircuts) i förhållande till facilitetens kvalitet och marknadsvärde.
 - c) Centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren.
 - d) Åtgärden vidtas på centralbankens eget initiativ, och backas framför allt inte upp av någon motgaranti från staten.
63. Interventioner i form av insättargarantiordningar för att ersätta insättarna i enlighet med medlemsstaternas skyldigheter till följd av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar ⁽²¹⁾ utgör inte statligt stöd. ⁽²²⁾ Om detta slags ordningar eller liknande system används i samband med omstrukturering av ett kreditinstitut kan de dock utgöra statligt stöd. Även om ordningen i fråga omfattar medel från den privata sektorn kan den anses utgöra statligt stöd i den mån som den står under statlig kontroll och om staten fattar beslut om dess tillämpning ⁽²³⁾. Kommissionens bedömning av huruvida detta slags interventioner är förenliga med den inre marknaden kommer att ske på grundval av detta meddelande.
64. Bedömningen av huruvida statligt stöd i form av rekonstruktionsfonder är förenligt med den inre marknaden kommer att ske på grundval av detta meddelande.

6. SÄRSKILDA ÖVERVÄGANDEN RÖRANDE AVVECKLINGSSTÖD

6.1 Allmänna principer

65. Medlemsstaterna bör uppmuntra att aktörer som inte är ekonomiskt bärkraftiga avvecklas, samtidigt som de ser till att avveckling kan ske under ordnade former så att den finansiella stabiliteten inte äventyras. En ordnad avveckling av ett kreditinstitut i svårigheter bör alltid övervägas när det inte är troligt att institutet i fråga kan återställa sin långsiktiga lönsamhet.
66. Kommissionen är medveten om att det eventuellt inte går att använda vanliga insolvensförfaranden för att avveckla kreditinstitut på grund av kreditinstitutens specifika förhållanden och det faktum att det inte finns någon mekanism som gör det möjligt att rekonstruera kreditinstitut utan att äventyra den finansiella stabiliteten. Av denna anledning kan statliga åtgärder för att stödja en avveckling av ett nödlidande kreditinstitut anses vara förenliga med den inre marknaden, under förutsättning att de villkor som anges i punkt 44 är uppfyllda.
67. Det är meningen att en avveckling under ordnade former ska leda till att det nödlidande kreditinstitutets verksamhet upphör inom en föreskriven tid. Detta mål medför att det inte är möjligt att ingå några nya affärsförbindelser med tredje part. Det hindrar dock inte att pågående affärstransaktioner fullföljs i den mån som detta leder till att man kan minska avvecklingskostnaderna. Dessutom måste man vid en avveckling så lång som möjligt använda sig av ett konkurrensutsatt förfaranden när man säljer av delar av verksamheten eller tillgångar. En avveckling under ordnade former innebär att intäkterna av all eventuell försäljning av tillgångar används för att täcka avvecklingskostnaderna.
68. Medlemsstaterna kan använda sig av ett antal olika instrument för att organisera avvecklingen av nödlidande kreditinstitut. Statlig stödåtgärder som genomförs till stöd för en sådan avveckling måste vara förenliga med de principer som anges i punkterna 69–82.

6.2 Villkor för godkännande av ordningar för avvecklingsstöd

69. Medlemsstaterna måste tillhandahålla en plan som anger hur avvecklingen under ordnade former för ett kreditinstitut ska gå till.
70. Kommissionen kommer att bedöma om de åtgärder som vidtas för att rekonstruera ett kreditinstitut är förenliga med den inre marknaden, så som anges i avsnitten 2, 3 och 4 i omstruktureringsmeddelandet, med nödvändiga ändringar.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁽²²⁾ Se analogt mål T-351/02 Deutsche Bahn mot kommissionen REG 2006, II-1047 och mål C-460/07 Puffer REG I-3251, punkt 70.

⁽²³⁾ Se den danska avvecklingsordningen (EUT C 312, 17.11.2010, s. 5).

71. De särskilda villkor som gäller för en avveckling under ordnade former ger anledning till de synpunkter som anges i punkterna 72–78.

6.2.1 Begränsning av avvecklingskostnaderna

72. Medlemsstaterna bör visa att stödet ger kreditinstitutet möjlighet till en verklig ordnad avveckling, samtidigt som stödet begränsas till det nödvändiga för att hålla institutet flytande under avvecklingsfasen med beaktande av det uppsatta målet och i överensstämmelse med bördefördelningskraven i detta meddelande.

6.2.2 Begränsning av snedvridningen av konkurrensen

73. För att undvika otillbörlig snedvridning av konkurrensen bör avvecklingsfasen begränsas till den period som är absolut nödvändig för att avvecklingen ska kunna genomföras under ordnade former.
74. Så länge det stödmottagande kreditinstitutet fortsätter sin verksamhet får de inte aktivt konkurrera på marknaden eller inleda ny verksamhet. Deras verksamhet ska i princip begränsas till en fortsättning och ett fullbordande av de pågående verksamheterna för befintliga kunder. Nya verksamheter med befintliga kunder ska begränsas till förändringar av avtalsvillkoren i befintliga kontrakt och omstrukturering av befintliga lån, så länge sådana ändringar förbättrar den berörda tillgångens nettonuvärde.
75. Ett kreditinstitutens under avveckling måste utforma sin prissättningspolitik så att denna ger kunderna incitament att söka efter attraktivare alternativ.
76. Om det krävs en bankkott, t.ex. för en avvecklingsenhet (*rump bank*) eller ett tillfälligt institut som skapats enbart för en ordnad avveckling av ett kreditinstitut (s.k. brobank) ska dessa begränsas till de verksamheter som är absolut nödvändiga för avvecklingen. Den behöriga tillsynsmyndigheten bör så snart som möjligt dra in bankkottjen.

6.2.3 Bördefördelning

77. Vid en ordnad avveckling måste man se till att minimera den moraliska risken, bland annat genom att man ser till att inget ytterligare stöd ges som är till gagn för aktieägarna eller innehavarna av efterställda fordringar. Av denna anledning får inte de krav som aktieägarna och innehavarna av efterställda fordringar inte överförs till någon pågående ekonomisk verksamhet.
78. Avsnitten 3.1.2 och 3.1.3 ska gälla i tillämpliga delar.

6.3 Försäljning av ett kreditinstitut under pågående avveckling under ordnade former

79. Försäljning av ett kreditinstitut när en avveckling under ordnade former pågår kan innebära statligt stöd till köparen, såvida inte försäljningen sker genom ett öppet, ovillkorat och konkurrensutsatt anbudsförfarande och tillgångarna säljs till högstbjudande. Sådana konkurrensutsatta anbudsförfaranden ska, i förekommande fall, möjliggöra försäljning av delar av institutet till olika bjudande.
80. Vid bedömningen om det föreligger stöd till köparen av ett kreditinstitut, eller delar därav, ska kommissionen undersöka om
- a) försäljningen sker på ett öppet, ovillkorat och icke-diskriminerande sätt,
 - b) försäljningen sker på marknadsvillkor,
 - c) kreditinstitutet eller staten, beroende på vilken struktur som valts, söker att maximera försäljningspriset för de tillgångar och skulder som berörs.
81. Om kommissionen anser att stöd till köparen föreligger kommer kommissionen att göra en separat bedömning av huruvida detta stöd är förenligt med den inre marknaden.
82. Om stöd utgår till den ekonomiska verksamhet som säljs (till skillnad från köparen av verksamheten) kommer stödets förenlighet att granskas separat i ljuset av detta meddelande. Om avvecklingsförfarandet omfattar försäljning av en ekonomisk enhet som har en betydande marknadsandel kommer kommissionen att bedöma huruvida det behövs åtgärder för att begränsa snedvridningen av konkurrensen till följd av stödet till den ekonomiska enheten, och kontrollera att den enhet som uppstår till följd av försäljningen är bärkraftig. Vid denna bedömning kommer kommissionen att beakta köparens storlek och styrka i förhållande till den köpta verksamhetens storlek och styrka.

6.4 Villkor för godkännande av ordningar för avveckling under ordnade former

83. Medlemsstaternas genomförande av ordningar för att hantera kreditinstitut i svårigheter kan omfatta möjligheten att ge stöd för att garantera en avveckling, under ordnade former, samtidigt som negativa spridningseffekter till sektorn och ekonomin som helhet begränsas.
84. Kommissionen anser att ordningar för avvecklingsstöd för kreditinstitut av begränsad storlek ⁽²⁴⁾ kan godtas, förutsatt att de är väl utformade så att de överensstämmer med kraven på att aktieägare och innehavare av efterställda fordringar ska vara med och dela bördan enligt punkt 44 och förebygger moraliska risker och andra konkurrenshot.
85. Sådana ordningars förenlighet kommer att bedömas i ljuset av villkoren i avsnitt 3. När en ordning anmäls till kommissionen ska medlemsstaterna därför tillhandahålla detaljerade uppgifter om förfarandet och villkoren för interventionen till förmån för det stödmottagande institutet.
86. Eftersom omfattningen av konkurrenssnedvridning kan variera beroende på det stödmottagande institutets art och marknadsposition kan en individuell bedömning behövas för att se till att förfarandet inte leder till orimlig konkurrenssnedvridning. Därför ska stödåtgärder inom ramen för godkända ordningar anmälas individuellt för godkännande om de riktas till kreditinstitut med sammanlagda tillgångar på över 3 000 miljoner EUR.

6.5 Övervakning

87. Medlemsstaterna ska regelbundet, och minst en gång om året, rapportera om genomförandet av de ordningar som godkänts enligt avsnitt 6.4. Dessa rapporter ska omfatta uppgifter om varje kreditinstitut som avvecklas enligt avsnitt 6.4.
88. För att ge kommissionen möjlighet att övervaka den ordnade avvecklingens fortskridande och inverkan på konkurrensen ska medlemsstaterna regelbundet, och minst en gång om året, rapportera om avvecklingens fortskridande för varje bank som avvecklas, och lämna en slutrapport vid avvecklingens slut. I vissa fall kan en övervakande förvaltare, en avyttringsförvaltare eller både och utses för att garantera att villkoren och skyldigheterna i stödillståndet efterlevs.

7. TILLÄMPNINGSDATUM OCH VARAKTIGHET

89. Kommissionen kommer att tillämpa principerna i detta meddelande från och med den 1 augusti 2013.
90. De anmälningar som registrerats hos kommissionen före den 1 augusti 2013 granskas emellertid enligt de villkor som gällde när anmälan gjordes.
91. Kommissionen kommer att granska förenligheten med den inre marknaden av allt stöd som beviljas utan kommissionens godkännande och därmed i strid med artikel 108.3 i fördraget på grundval av detta meddelande om stödet, eller en del av det, beviljades efter det att meddelandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*.
92. I alla andra fall kommer den att genomföra granskningen på grundval av de krismeddelanden som gäller vid den tidpunkt då stödet beviljas.
93. Kommissionen kommer att se över detta meddelande när så anses lämpligt, bland annat för att ta hänsyn till förändrade marknadsvillkor eller förändrad regleringsmiljö som kan påverka reglerna i meddelandet.
94. 2008 års bankmeddelande upphävs från och med den 31 juli 2013.
95. Punkt 47 och bilaga 5 till meddelandet om värdeminskade tillgångar ska utgå.
96. Omstruktureringsmeddelandet ska ändras på följande sätt:

I punkt 4 ska den första meningen ersättas med följande: "När ett finansinstitut har fått statligt stöd bör den berörda medlemsstaten ge in en omstruktureringsplan, i syfte att bekräfta eller återställa en långsiktig icke-statsstödd lönsamhet för enskilda banker."

⁽²⁴⁾ Se t.ex. den danska avvecklingsordningen N 407/10 (EUT C 312, 17.11.2010, s. 7).

Fotnot 4 till punkt 4 ska utgå.

I punkt 7 ska den tredje strecksatsen ersättas med följande: "Kommissionen kommer att tillämpa den grundläggande principen om en lämplig ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och de stödmottagande bankerna med hänsyn tagen till läget i finanssektorn."

Punkt 8 ska utgå.

I fotnot 1 till punkt 21 ska den första meningen ersättas med följande: "Se punkt 6 i bankmeddelandet från 2013."

Punkt 25 ska ersättas med följande: "Varje avvikelse från en lämplig på förhand fastställd ansvarsfördelning som undantagsvis kan ha beviljats innan en omstruktureringsplan har godtagits för att skapa finansiell stabilitet, måste kompenseras genom ytterligare bidrag i ett senare skede av omstruktureringen, till exempel i form av klausuler om återbetalning (claw-back clause) eller genom en mer omfattande omstrukturering som åtföljs av ytterligare åtgärder för att begränsa snedvridningar av konkurrensen."

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.6946 – BayWa/Bohnhorst Agrarhandel)**

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 216/02)

Kommissionen beslutade den 11 juli 2013 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på tyska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32013M6946. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.6980 – Cinven/CeramTec)**

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 216/03)

Kommissionen beslutade den 24 juli 2013 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32013M6980. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

29 juli 2013

(2013/C 216/04)

1 euro =

Valuta		Kurs	Valuta		Kurs
USD	US-dollar	1,3270	AUD	australisk dollar	1,4364
JPY	japansk yen	129,91	CAD	kanadensisk dollar	1,3636
DKK	dansk krona	7,4560	HKD	Hongkongdollar	10,2938
GBP	pund sterling	0,86340	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6444
SEK	svensk krona	8,5812	SGD	singaporiensk dollar	1,6818
CHF	schweizisk franc	1,2330	KRW	sydkoreansk won	1 476,78
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	13,0362
NOK	norsk krona	7,8605	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,1377
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,5055
CZK	tjeckisk koruna	25,914	IDR	indonesisk rupiah	13 627,27
HUF	ungersk forint	297,88	MYR	malaysisk ringgit	4,2809
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	57,468
LVL	lettisk lats	0,7024	RUB	rysk rubel	43,5560
PLN	polsk zloty	4,2294	THB	thailändsk baht	41,363
RON	rumänsk leu	4,4010	BRL	brasiliansk real	2,9945
TRY	turkisk lira	2,5535	MXN	mexikansk peso	16,8476
			INR	indisk rupie	78,8500

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Yttrande från rådgivande kommittén för koncentrationer avgivet vid dess möte den 18 februari 2013 om ett preliminärt utkast till beslut i ärende COMP/M.6663 – Ryanair/Aer Lingus III

Rapportör: Estland

(2013/C 216/05)

1. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att den anmälda transaktionen utgör en koncentration enligt artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

2. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att den anmälda transaktionen har en unionsdimension enligt artikel 1 i koncentrationsförordningen.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

3. Rådgivande kommittén instämmer i den definition av de relevanta produktmarknaderna som kommissionen anger i sitt utkast till beslut, i synnerhet följande:

- a) Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att transaktionens effekter ska bedömas på grundval av metoden med par av avgångs- och ankomstorter.

- b) Rådgivande kommittén instämmer med kommissionens bedömning av flygplatsernas utbytbarhet.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

4. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning att Aer Arann är en konkurrent till Ryanair, men inte till Aer Lingus.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

5. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning att Aer Lingus och Ryanair är mycket nära, om inte varandras närmaste konkurrenter på alla överlappande rutter.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

6. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning att inträdeshindren i detta fall är höga.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

7. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning att transaktionens konkurrenshämmande effekter inte skulle kompenseras tillräckligt genom inträde på en isolerad rutt eller ett utvidgat inträde av flygbolag som verkar på samma rutter till och från sina hembaser utanför Irland.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

8. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning att den anmälda koncentrationen påtagligt skulle hämma den effektiva konkurrensen på följande 46 rutter där parernas verksamheter överlappar varandra:

— De 28 rutterna med monopolställning: Dublin–Alicante/Murcia, Dublin–Berlin, Dublin–Bilbao/Santander, Dublin–Birmingham/East Midlands, Dublin–Bryssel/Charleroi, Dublin–Budapest, Dublin–Edinburgh/Glasgow, Dublin–Fuerteventura, Dublin–Glasgow/Prestwick, Dublin–Manchester/Liverpool/Leeds, Dublin–Marseille, Dublin–Milano/Bergamo, Dublin–Nice, Dublin/Rom, Dublin–Teneriffa, Dublin–Toulouse/Carcassonne, Dublin–Venedig/Treviso, Dublin–Wien/Bratislava, Dublin–Warszawa/Modlin, Cork–Alicante, Cork–Faro, Cork–London, Cork–Manchester/Liverpool, Cork–Teneriffa, Knock–Birmingham/East Midlands, Knock–London, Shannon–Manchester/Liverpool och Shannon–London.

— De 7 rutter där den sammanslagna enheten skulle verka jämsides med andra reguljära flygbolag: Dublin–Bristol/Cardiff/Exeter (oavsett den exakta marknadsdefinitionen), Dublin–Frankfurt, Dublin–London, Dublin–Madrid, Dublin–München, Dublin–Paris och Dublin–Stockholm.

— De 11 rutter där den sammanslagna enheten skulle verka jämsides med charterbolag: Dublin–Barcelona, Dublin–Faro, Dublin–Gran Canaria, Dublin–Ibiza, Dublin–Lanzarote, Dublin–Malaga, Dublin–Palma, Cork–Barcelona, Cork–Lanzarote, Cork–Malaga och Cork–Palma.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

9. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning avseende eliminering av den mest sannolika potentiella inträdande aktören på följande 6 rutter: i) *Ryanair-rutter med potentiell konkurrens*: Dublin–Bologna, Dublin–Bordeaux, Cork–Paris/Beauvais, Cork–München/Memmingen, Cork–Birmingham. ii) *Aer Lingus-rutter med potentiell konkurrens*: Dublin–Newcastle.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

10. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att de åtaganden som erbjöds av Ryanair den 17 oktober 2012, den 7 december 2012, den 15 januari 2013 och den 1 februari 2013 inte avhjälpas de konkurrensproblem som identifierats av kommissionen och inte skulle undanröja de betydande hinder för effektiv konkurrens som skulle vara resultatet av den anmälda transaktionen.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

11. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att de åtaganden som avser IAG är otillräckliga för att avhjälpa de konkurrensproblem som identifierats av kommissionen.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

12. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att de åtaganden som avser Flybe är otillräckliga för att avhjälpa de konkurrensproblem som identifierats av kommissionen.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

13. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen om att den anmälda koncentrationen därför ska förklaras vara oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktioner enligt artikel 2.3 och 8.3 i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet.

En minoritet av ledamöterna lade ned sin röst.

Förhørsombudets slutrapport ⁽¹⁾**Ryanair/Aer Lingus III****(COMP/M.6663)**

(2013/C 216/06)

Bakgrund

- (1) Europeiska kommissionen mottog den 24 juli 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i koncentrationsförordningen ⁽²⁾, genom vilket Ryanair Holdings plc på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, förvärvar fullständig kontroll över Aer Lingus Group plc genom ett offentligt bud tillkännagivet den 19 juni 2012.

Meddelande om invändningar

- (2) Kommissionen inledde ett förfarande i enlighet med artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen den 29 augusti 2012 och antog ett meddelande om invändningar den 13 november 2012. Den 17 oktober 2012, ungefär en månad innan meddelandet om invändningar utfärdades, lämnade Ryanair in en uppsättning formella åtaganden enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen, som kommissionen beslutade att inte marknadsstesta.
- (3) Aer Lingus, som det offentliga budet var riktat mot och därmed den andra berörda parten i den mening som avses i artikel 11.b i tillämpningsförordningen ⁽³⁾, erhöll den 21 november 2012 en icke-konfidentiell version av meddelandet om invändningar. Företaget uttryckte omedelbart oro över att hela avsnittet om Ryanairs åtaganden och kommissionens bedömning därav hade redigerats. Aer Lingus begärde att få en kopia av avsnittet efter att generaldirektoratet för konkurrens avvisat det. Efter att ha granskat det motiverade kravet bad jag generaldirektoratet för konkurrens tillhandahålla Aer Lingus en icke-konfidentiell version av avsnittet om Ryanairs åtaganden i meddelandet om invändningar enligt vad som föreskrivs i artikel 13.2 i tillämpningsförordningen. Generaldirektoratet för konkurrens bad sedan Ryanair tillhandahålla en mindre redigerad version av avsnittet om åtaganden, som därefter översändes till Aer Lingus.
- (4) Ryanair lämnade in sitt svar till meddelandet om invändningar den 28 november 2012, och Aer Lingus lämnade in sina synpunkter den 30 november 2012. Ingen av dem begärde ett formellt muntligt hörande.
- (5) Den 14 december 2012 skickade kommissionen en skrivelse med faktauppgifter till Ryanair, som Ryanair besvarade den 20 december 2012.

Tillgång till handlingar

- (6) Den anmälande parten har på begäran återkommande beviljats fullständig tillgång till handlingarna via CD-ROM-skivor från november 2012 till februari 2013, medan Aer Lingus har getts tillgång på begäran i den mån detta har varit nödvändigt i syfte att utarbeta dess synpunkter, även det vid flera tidpunkter under processen.
- (7) Dessutom har två datarum för kvantitativa data organiserats i detta fall, från den 21 till 23 samt den 27 november 2012. Externa ekonomiska rådgivare för såväl Ryanair som Aer Lingus fick separat tillgång till dessa data, dvs. kommissionens analys av korrelationen mellan Ryanairs och Aer Lingus genomsnittliga bruttopriser.

Tredje man

- (8) Tre konkurrenter till de samgående parterna (International Airlines Group SA, Flybe Group plc och Aer Arann), en flygplats (Dublin Airport Authority) samt Irish Department of Transport, Tourism & Sport kunde påvisa ett "tillräckligt intresse" i den mening som avses i artikel 18.4 i koncentrationsförordningen och gavs därmed tillfälle att yttra sig skriftligt i egenskap av tredje man.

⁽¹⁾ I enlighet med artiklarna 16 och 17 i beslutet av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (EUT L 275, 20.10.2011, s. 29) (beslut 2011/695/EU).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 133, 30.4.2004, s. 1).

Åtaganden

- (9) För att lösa de konkurrensproblem som identifierats i meddelandet om invändningar lämnade Ryanair in en reviderad uppsättning åtaganden, som alla hade marknadstestats, den 7 december 2012, den 15 januari 2013 och den 1 februari 2013. Resultatet av marknadstesterna och kommissionens motiveringar till avslag på de föreslagna åtagandena förklarades varje gång under avstämningsmöten, varav det sista ägde rum den 12 februari 2013. Ryanair fick dessutom kontinuerligt tillgång till handlingarna så att de kunde kontrollera informationen som låg till grund för kommissionens ståndpunkt.

Den övertagna partens processuella rättigheter

- (10) Aer Lingus, målföretag för det fientliga övertagandet, klagade över den begränsade roll företaget har kunnat ha i en utredning som är central för dess oberoende. Företaget anser att det har varit mycket långt från att åtnjuta jämlikhet i medel. Det har exempelvis inte medverkat i processen före anmälan, det tenderade att få överredigerade dokument som lämnats in av den anmälade parten, det erbjöds inte viktiga dokument vid inledandet av fas II, det fick endast begränsad tillgång till handlingarna och det uteslöts från dialogen med kommissionen om lösningar.
- (11) Det är sant att målföretag inte åtnjuter samma processuella status som förvärvande företag. Som Aer Lingus själva medger tillskriver de tillämpliga förordningarna endast en begränsad roll till övriga berörda parter. Jag finner således inte att Aer Lingus i detta förfarande inte effektivt har kunnat utöva de rättigheter de ges enligt tillämpliga förordningar och bästa praxis. Vid det enda tillfälle då de har hänskjutit ett negativt processuellt beslut till mig för granskning, kunde jag fatta ett beslut till förmån för Aer Lingus (se punkt 3 ovan).

Kommissionens utkast till beslut

- (12) Enligt min mening avser utkastet till beslut endast invändningar avseende vilka parterna har lämnats tillfälle att framföra sina synpunkter. Med anledning av den mycket känsliga karaktären på vissa uppgifter som härrör från den andra berörda parten och en tredje man har kommissionen begärt och fått en fullmakt från den anmälade parten som tillåter att dess externa ombud (i) för dess räkning mottar kommissionens beslut, endast för ombudet, och (ii) ger Ryanair en kopia av beslutet som har redigerats så att det utesluter den konfidentiella informationen. Båda uppgiftslämnarna är medvetna om denna begränsade redovisning och har gett sitt skriftliga medgivande.

Avslutande kommentarer

- (13) Sammantaget är min slutsats att alla deltagare i detta förfarande effektivt har kunnat utöva sina processuella rättigheter i detta ärende.

Bryssel den 19 februari 2013.

Michael ALBERS

Sammanfattning av kommissionens beslut
av den 27 februari 2013
om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalet
(Ärende COMP/M.6663 – Ryanair/Aer Lingus III)
[delgivet med nr C(2013) 1106 final]
(Endast den engelska texten är giltig)
(Text av betydelse för EES)
(2013/C 216/07)

Den 27 februari 2013 antog kommissionen ett beslut i ett koncentrationsärende enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, särskilt förordningens artikel 8.3. En icke-konfidentiell version av det fullständiga beslutet finns på det giltiga språket i ärendet på generaldirektoratet för konkurrens webbplats, på följande adress:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. PARTERNA

- (1) Ryanair är ett lågprisflygbolag som utför luftfartstjänster i form av reguljära direktflyg främst i Europa. Företaget har en flotta på 294 flygplan och 51 baser i Europa, varav vilka de viktigaste är London Stansted, Bryssel Charleroi, Milano Bergamo och Dublin. Under IATA:s sommarsäsong 2012 drev Ryanair 62 kortdistansrutter från Dublin.
- (2) Aer Lingus är ett Irlandsbaserat flygbolag. Det erbjuder främst luftfartstjänster i form av reguljära direktflyg. Aer Lingus har sin huvudsakliga bas på Dublins flygplats, varifrån en betydande andel av dess reguljära flygresor bedrivs. Under sommarsäsongen 2012 drev Aer Lingus (inklusive Aer Arann) 66 kortdistansrutter från Dublin. Aer Lingus tillhör inte någon flygbolagsallians och använder ett koncept med "öppen nätverksarkitektur", varigenom dess neutralitet möjliggör partnerskap över alliansgränser och erbjuder transitmöjligheter via stora nav till destinationer världen över utöver direktflygen.
- (3) Ryanairs minoritetsinnehav i Aer Lingus representerar 29,82 procent av Aer Lingus totala emitterade aktiekapital, vilket gör Ryanair till den största aktieägaren i Aer Lingus. Den irländska regeringen (finansdepartementet) är den näst största aktieägaren med en andel på cirka 25,1 procent.

II. UPPGÖRELSEN

- (4) Europeiska kommissionen mottog den 24 juli 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen). Med verkan från och med den 1 december 2009 har vissa ändringar införts genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), t.ex. ersattes "gemenskapen" med "unionen" och den "gemensamma marknaden" med den "inre marknaden". I detta beslut används EUF-fördragets terminologi genomgående.

i koncentrationsförordningen, genom vilket företaget Ryanair Holdings plc (nedan kallat *Ryanair*, Irland) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, förvärvar fullständig kontroll över Aer Lingus Group plc (nedan kallat *Aer Lingus*, Irland) genom ett offentligt bud tillkännagivet den 19 juni 2012 (nedan kallat *transaktionen*).

III. SAMMANFATTNING

- (5) Efter marknadsundersökningens första fas drog kommissionen slutsatsen att transaktionen omfattades av koncentrationsförordningen, och man ansåg att det var mycket tveksamt om den var förenlig med den inre marknaden och med EES-avtalet. Till följd av detta inledde kommissionen den 29 augusti 2012 ett förfarande i enlighet med artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen.
- (6) Marknadsundersökningens andra fas bekräftade att det fanns konkurrensproblem på en rad marknader, vilket ledde till att ett meddelande om invändningar utfärdades den 13 november 2012. Parterna lämnades tillfälle att framföra sina synpunkter genom skriftliga svar till meddelandet om invändningar. Den 14 december 2012 skickade kommissionen en skrivelse med faktauppgifter, som Ryanair besvarade den 20 december 2012.

- (7) I enlighet med artikel 8.2 i koncentrationsförordningen lämnade Ryanair in en första uppsättning formella åtaganden den 17 oktober 2012. Kommissionen beslutade att inga marknadstester var motiverade, eftersom åtagandena av den 17 oktober 2012 inte omfattade alla rutter för vilka den preliminära slutsatsen i meddelandet om invändningar var att transaktionen väsentligt skulle hämma effektiv konkurrens.

- (8) Den 7 december 2012 lämnade Ryanair in en reviderad version av åtagandena. I anslutning till inlämnandet av dessa åtaganden inledde kommissionen ett marknadstest. Till följd av marknadstestets resultat lämnade Ryanair in en ändrad uppsättning åtaganden den 15 januari 2013. Mot bakgrund av det andra marknadstestets resultat lämnade Ryanair in en reviderad uppsättning åtaganden den 1 februari 2013 (nedan kallade *den slutliga uppsättningen åtaganden*). Ett tredje marknadstest inleddes.
- (9) Marknadsundersökningen avslöjade att den slutliga uppsättningen åtaganden som erbjöds av Ryanair inte kunde åtgärda de identifierade väsentliga hindren för effektiv konkurrens.
- (10) Därför antog kommissionen den 27 februari 2013 ett beslut i enlighet med artikel 8.3 i koncentrationsförordningen, där transaktionen förklarades vara oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalet (nedan kallat *beslutet*).

IV. MOTIVERING

A. Relevanta produktmarknader

- (11) Både Ryanair och Aer Lingus tillhandahåller reguljära luftfartstjänster för passagerare inom EES, och deras verksamheter överlappar varandra på 46 rutter till eller från Irland. Inga marknader utöver sådana med anknytning till luftfartstjänster för passagerare påverkades av transaktionen.

1. Traditionell metod med par av städer, dvs. avgångsort och ankomstort

- (12) I enlighet med kommissionens beslutspraxis bedömdes transaktionen på grundval av metoden med par av städer, dvs. avgångsort och ankomstort, vilket återspeglade utbytbarheten på efterfrågesidan. Varje kombination av avgångsort och ankomstort ansågs därmed utgöra en separat marknad.
- (13) I det aktuella ärendet bedömde kommissionen dessutom att transitpassagerare inte tillhörde samma marknad som passagerare som reste från avgångsorten till ankomstorten och att det varken lämpade sig att definiera en övergripande marknad för kortdistansflygningar från och till Irland, med tanke på den begränsade utbytbarheten på utbudssidan mellan olika ankomst- och avgångsorter, eller någon marknad för "destinationsökänsliga kunder" med tanke på att en flygresor från Irland till en destination för den absoluta majoriteten passagerare inte enkelt kunde bytas mot en flygresor till en annan destination.

2. Flygplatsernas utbytbarhet

- (14) I enlighet med tidigare beslutspraxis för definition av relevanta avgångs- och ankomstortsmarknader för passagerar-

luftfart undersökte kommissionen huruvida flygresor från och till flygplatser vars upptagningsområden i tillräcklig grad överlappade varandra i passagerarnas ögon kunde anses fungera som alternativ.

- (15) Vid bedömningen av flygplatsernas utbytbarhet förlitade kommissionen sig på följande kvalitativa och kvantitativa uppgiftskällor: i) kommissionens prejudikat och i synnerhet beslutet från 2007 där flygplatsernas utbytbarhet till och från Irland bedömdes ingående, ii) ett upptagningsområde för flygplatser på 100 km eller 1 timmes bilfärd till relevant stadscentrum som "första representativ variabel" vid fastställandet av vilka flygplatser som vid en första anblick verkar vara utbytbara, iii) resultatet av marknadsundersökningen, iv) Aer Lingus och Ryanairs uppträdande avseende prisövervakning, v) sättet på vilket Ryanair marknadsförde sina tjänster och vi) en priskorrelationsanalys som gav kvantitativt stöd till kommissionens slutsatser om marknadsdefinitioner. Kommissionen drog sina slutsatser genom att väga samman bevisen.

- (16) I det aktuella ärendet var utbytbarheten hos reguljära luftfartstjänster från olika flygplatser relevant av tre anledningar: i) för att fastställa huruvida parernas verksamheter överlappar varandra, ii) för att bedöma konkurrenstrycket för flygbolag som trafikerar andra flygplatser och iii) för att bedöma inträdesutsikterna vid relevanta ytterligare flygplatser.

- (17) Ryanairs verksamhet överlappade Aer Lingus verksamhet på 16 rutter⁽¹⁾ där Aer Lingus och Ryanair flyger mellan samma två flygplatser och där flygplatsernas utbytbarhet inte utgjorde något problem eftersom inga andra relevanta flygplatser hade identifierats.

- (18) På ytterligare 10 rutter⁽²⁾ flög Ryanair och Aer Lingus till samma flygplats (metoden med "flygplatspar"), även om fler än en flygplats fanns antingen på avgångs- eller ankomstorten. För vissa rutter trafikerades den andra flygplatsen även av någon av parterna eller ett annat flygbolag. För dessa rutter var flygplatsernas utbytbarhet relevant i synnerhet vid bedömning av inträdesförsök från parternas potentiella konkurrenter. Eftersom kommissionen inte identifierade några inträdes- eller utvidgningsplaner som skulle leda till ett marknadsinträde eller utvidgning som skulle ske i tid, vara troligt och tillräckligt för att skingra konkurrensproblemen som identifierats på de relevanta rutterna var det dock inte nödvändigt att komma fram till en säker slutsats avseende flygplatsernas utbytbarhet för rutter från Dublin, Cork och Shannon, enligt vad som är relevant.

⁽¹⁾ Dublin–Berlin, Dublin–Budapest, Dublin–Faro, Dublin–Fuerteventura, Dublin–Gran Canaria, Dublin–Ibiza, Dublin–Lanzarote, Dublin–Madrid, Dublin–Malaga, Dublin–Marseille, Dublin–Nice, Dublin–Palma, Cork–Malaga, Cork–Faro, Cork–Lanzarote och Cork–Palma.

⁽²⁾ Dublin–Barcelona El Prat/Girona/Reus, Dublin–Alicante/Murcia, Dublin–Tenerife South/Tenerife North, Dublin–Manchester/Liverpool/Leeds Bradford, Dublin–London Heathrow/Gatwick/Luton/Stansted/City/Southend, Cork–London Heathrow/Gatwick/Stansted, Dublin–Birmingham/East Midlands, Dublin–Edinburgh/Glasgow, Cork–Alicante/Murcia och Cork–Tenerife South/Tenerife North.

- (19) På 19 rutter (nedan kallade *par av städer*) ⁽¹⁾, flyger Ryanair och Aer Lingus från Irland till olika ankomstflygplatser. För dessa rutter var flygplatsernas utbytbarhet relevant för att fastställa huruvida det fanns en överlappning mellan parterna. I beslutet bedöms utbytbarheten för en betydande andel av Aer Lingus och Ryanairs passagerare som reser från eller till 17 flygplatser ⁽²⁾ till eller från Dublin, Cork, Shannon eller Knock.
- (20) För den ytterligare rutt som återstår, Dublin–Bristol/Cardiff/Exeter, var frågan om flygplatsernas utbytbarhet endast relevant för att fastställa huruvida parterna skulle utsättas för konkurrenstryck från flygresor från Exeter till Dublin (eftersom parterna flyger till samma flygplats (Bristol) var frågan inte relevant för att fastställa huruvida de överlappade varandra).
- (21) I beslutet dras slutsatsen att följande flygplatser är utbytbara på rutterna till eller från Dublin, Cork, Shannon eller Knock medan frågan om huruvida reguljär passagerarluftfart på direktflyg mellan Dublin eller Cork, enligt vad som är relevant, och vissa ⁽³⁾ flygplatsspar tillhör samma marknad lämnades öppen eftersom detta inte påverkade bedömningen av konkurrensläget:

Barcelona El Prat, Girona och Reus	Londons flygplatser (Heathrow, Gatwick, Stansted, Luton och City)	Stockholm Arlanda och Skavsta
Bilbao och Santander	Manchester och Liverpool (för Cork och Shannon)	Toulouse och Carcassonne
Birmingham och East Midlands (för Knock)	Milano Linate, Malpensa och Bergamo	Venedig och Treviso

⁽¹⁾ Dublin–Bilbao/Santander, Dublin–Brussels/Charleroi, Dublin–Milano Malpensa/Milano Linate/Bergamo, Dublin–Frankfurt/Frankfurt Hahn, Dublin–Rome Ciampino/Rome Fiumicino, Dublin–Vienna/Bratislava, Dublin–Paris CDG/Paris Beauvais/Orly, Dublin–Toulouse/Carcassonne, Dublin–Glasgow/Prestwick, Dublin–Venice/Treviso, Dublin–Munich/Memmingen, Dublin–Warszawa/Warszawa-Modlin, Dublin–Stockholm Arlanda/Skavsta, Cork–Barcelona El Prat/Girona/Reus, Cork–Manchester/Liverpool/Leeds Bradford, Knock–Birmingham/East Midlands, Knock–London Heathrow/Gatwick/Luton/Stansted/City/Southend, Shannon–Manchester/Liverpool/Leeds Bradford, Shannon–London Heathrow/Gatwick/Luton/Stansted/City/Southend.

⁽²⁾ Observera att det finns 19 rutter där frågan om flygplatsernas utbytbarhet är relevant, medan det bara finns 17 flygplatsspar. De utgörs av Barcelona El Prat, Girona och Reus, Bilbao och Santander, Londons flygplatser (Heathrow, Gatwick, Stansted, Luton och City), Stockholm Arlanda och Skavsta, Manchester, Liverpool och Leeds Bradford (för Cork och Shannon), Toulouse och Carcassonne, Birmingham och East Midlands (för Knock), Milano Linate, Malpensa och Bergamo, Venedig och Treviso, Bryssel och Charleroi, München och Memmingen, Wien och Bratislava, Glasgow och Prestwick, Paris CDG, Beauvais och Orly, Warszawa och Modlin, Frankfurt och Hahn samt Rom Fiumicino och Ciampino.

⁽³⁾ London Southend och London Airports, Edinburgh och Glasgow, Manchester, Liverpool, Leeds Bradford (för Dublin), Birmingham och East Midlands (för Dublin), Bristol/Cardiff/Exeter, Alicante och Murcia, Tenerife North/South.

Bryssel och Charleroi	München och Memmingen	Wien och Bratislava
Glasgow och Prestwick	Paris CDG, Beauvais och Orly	Warszawa och Modlin
Frankfurt och Hahn	Rom Fiumicino och Ciampino	

3. Marknad för direktflyg och transitflyg

- (22) Enligt kommissionens tidigare beslutspraxis beror utbytbarheten mellan transitflygningar och direktflygningar till stor del på flygresans längd. Som allmän regel är sannolikheten att transitflygningar utövar konkurrenstryck på direktflygningar större ju längre flygresan pågår.

- (23) Kommissionen ansåg att transitflygningar sannolikt inte utövar något konkurrenstryck på direktflygningar, eftersom de överlappande rutterna i det aktuella fallet utgör kortdistansflygningar (dvs. understiger 6 timmars flygres) eller medeldistansflygningar (rutter som överstiger tre timmar där möjlighet att resa tur och retur på samma dag med direktflyg vanligen saknas). I beslutet dras dock slutsatsen att frågan om huruvida transitflygningar skulle tillhöra samma marknad kan lämnas öppen eftersom den i slutänden inte skulle ändra resultatet av konkurrensbedömningen.

4. Åtskillnad mellan passagerargrupper

- (24) I beslutet från 2007 drog kommissionen slutsatsen att det inte var lämpligt att avgränsa separata marknader för olika passagerarkategorier, i synnerhet eftersom inget av flygbolagen gjorde åtskillnad mellan olika typer av passagerare eftersom de valt att endast erbjuda begränsade enkelbiljetter på kortdistansrutter. Ryanair, Aer Lingus och en betydande majoritet av marknadsundersökningens respondenter stödde denna slutsats i det aktuella ärendet.

- (25) Kommissionen drog slutsatsen att det inte var lämpligt att avgränsa separata marknader för olika passagerarkategorier varken som åtskillnad mellan passagerare som är känsliga för tidsfaktorn och sådana som inte är det, mellan affärs- och fritidsresenärer eller enligt "tid mellan bokning och avresa".

5. Utbytbarhet mellan charterflyg och reguljärflyg

- (26) Ryanair hävdade att charterflygbolag, i synnerhet på fritidsrutter, utövade ett betydande konkurrenstryck på parternas tjänster. Ryanair påpekade dessutom att minskningen i charterverksamhet från Irland var en direkt konsekvens av Ryanairs utvidgning till flera rutter av charterttyp.

(27) I enlighet med tidigare beslutspraxis gjorde kommissionen åtskillnad mellan tre typer av charterverksamhet:

- i) *Försäljning av semesterpaket.* Försäljning av platser som ingår i semesterpaketet kan inte anses utbytbara mot platser på reguljära flygningar som erbjuds av Ryanair och Aer Lingus på berörda rutter. Denna slutsats stöddes av majoriteten av marknadsundersökningens respondenter. Den största delen av passagerarna köper endast flygstolar och inte semesterpaket.
- ii) *Försäljning av flygstolar till researrangörer.* Ur ett efterfrågeperspektiv ligger denna marknad tidigare i distributionskedjan är marknaden för försäljning av flygstolar till enskilda individer, och karaktäriseras därmed av andra konkurrensförhållanden. Kommissionen stödde därför slutsatsen som nåtts i tidigare beslut om att grossistförsäljning av flygstolspaket till researrangörer inte tillhör samma marknad som reguljära luftfartstjänster till slutkunder.
- iii) *Försäljning av lösa flygstolar till slutkunder.* Kommissionen anser att charterbolagens försäljning av lösa flygstolar på samma avgångs- och ankomstrutt påminner om försäljningen av reguljära luftfartstjänster för passagerare. Vissa av marknadsundersökningens respondenter påpekade dock att charterflygningar håller lägre kvalitet jämfört med reguljärflyg, inte minst på grund av den begränsade kapaciteten för lösa flygstolar och den begränsade synligheten för konsumenterna (utöver tur-tätheter och biljettpriser). Oavsett vilket är slutsatsen i beslutet att frågan kan lämnas öppen eftersom konkurrensbedömningen i slutänden inte påverkas.

B. Konkurrensbedömning

1. Allmänna ramar

(28) Kommissionen har analyserat ändringar i marknadsförhållandena sedan 2007. I en bred översikt verkade de huvudsakliga förändringarna vara följande: i) den finansiella och ekonomiska krisen som sedan 2008 har påverkat många medlemsstater, även Irland, ii) en ytterligare konsolidering av luftfartssektorn, iii) ett minskat antal reguljära flygbolag som verkar från Dublins flygplats, iv) ett ökat antal rutter där Ryanair och Aer Lingus konkurrerar jämfört med beslutet från 2007 samt koncentrationsnivåerna, v) en minskad verksamhet hos charterbolag från Dublin och vi) utvecklandet av ny infrastruktur på Dublins flygplats.

2. Behandling av Aer Arann

(29) Kommissionen ansåg Aer Arann vara en konkurrent till Ryanair, men inte till Aer Lingus. Aer Arann är mycket starkt kopplat till och beroende av Aer Lingus genom franchiseavtalet. I konkurrensbedömningen tillskrevs därför de marknadsandelar som innehades av Aer Arann (som verkar under varumärket Aer Lingus Regional) till Aer Lingus.

3. Marknadsandelar och koncentrationsnivåer

- (30) Parterna skulle ha mycket höga marknadsandelar på alla 46 rutter där deras verksamheter överlappar varandra.
- (31) Transaktionen skulle skapa ett monopol på 28 rutter: Dublin–Alicante/Murcia, Dublin–Berlin, Dublin–Bilbao/Santander, Dublin–Birmingham/East Midlands, Dublin–Bryssel/Charleroi, Dublin–Budapest, Dublin–Edinburgh/Glasgow, Dublin–Fuerteventura, Dublin–Glasgow/Prestwick, Dublin–Manchester/Liverpool/Leeds, Dublin–Marseille, Dublin–Milano/Bergamo, Dublin–Nice, Dublin–Rom, Dublin–Teneriffa, Dublin–Toulouse/Carcassonne, Dublin–Venedig/Treviso, Dublin–Wien/Bratislava, Dublin–Warszawa/Modlin, Cork–Alicante, Cork–Faro, Cork–London, Cork–Manchester/Liverpool, Cork–Teneriffa, Knock–Birmingham/East Midlands, Knock–London, Shannon–Manchester/Liverpool och Shannon–London.
- (32) På 18 överlappande rutter skulle det sammanslagna företaget trafikera jämsides med andra flygbolag.
- (33) På 11 av dessa 18 rutter utgörs andra trafikerande flygbolag av charterbolag. Parternas kombinerade marknadsandel på var och en av dessa rutter skulle överstiga 80 procent.
- (34) På 6 andra rutter av de 18 rutterna utgörs parternas konkurrenter av reguljära flygbolag vilkas affärsmodeller skiljer sig från parternas. På dessa 6 rutter skulle Ryanair och Aer Lingus kombinerade marknadsandel uppgå till över 50 procent.
- (35) På den sista återstående ruten, Dublin–Bristol/Cardiff/Exeter, om flygresor mellan Dublin och Exeter inbegrips i den relevanta marknaden, är parternas konkurrent Flybe, ett reguljärt regionalt flygbolag med en marginell marknadsandel på (5–10 procent) ⁽¹⁾.

4. Närhet i konkurrensförhållandet mellan Ryanair och Aer Lingus

- (36) Kommissionens undersökning indikerade att Ryanair och Aer Lingus konkurrerar aktivt på alla överlappande rutter.
- (37) På den största delen (28 av 46) av de överlappande rutterna är Ryanair och Aer Lingus de enda verk samma flygbolagen. På dessa rutter är Ryanair och Aer Lingus till sin natur varandras närmaste konkurrent.
- (38) Även på de rutter där Ryanair och Aer Lingus har en eller flera konkurrenter är parterna oftast de överlägset största konkurrenterna, vilket bland annat visas genom det betydande glappet i marknadsandel mellan konkurrenterna och var och en av parterna. Parternas är varandras närmaste konkurrenter även när man beaktar rutterna som trafikeras av ett charterbolag, där var och en av parterna är varandras överlägset största konkurrenter.

⁽¹⁾ Denna rutt skulle dock utgöra ett monopol om marknaden endast skulle innefatta luftfartstjänster mellan Dublin och Bristols flygplats.

(39) Ryanair och Aer Lingus har dessutom liknande affärsmodeller som skiljer sig från de flesta av konkurrenternas. I synnerhet erbjuder både Ryanair och Aer Lingus (främst) direktflyg, vilket skiljer sig från "matarriktade" tjänster från nätverksbolag. Båda använder faktiska enkelbiljettprismodeller, erbjuder en enda klass på kortdistansflygningar och genomför största delen av bokningarna på sin webbplats snarare än via resebyråer, till skillnad från nätverksbolag. Till skillnad från andra konkurrenter har de dessutom varumärken som är mycket välkända på Irland, och båda har stora baser på Irland, i synnerhet på Dublins flygplats.

(40) Kommissionens regressionsanalys bekräftade att det förelåg en betydande konkurrens mellan Ryanair och Aer Lingus.

(41) I beslutet dras slutsatsen att Aer Lingus och Ryanair är mycket nära, om inte varandras närmaste, konkurrenter på alla överlappande rutter. Transaktionen skulle därför leda till eliminering av detta nära konkurrensförhållande och av det viktiga konkurrensstryck som båda flygbolagen utövar på varandra före transaktionen. Kundernas utbud av resealternativ skulle minska betydligt, och det är inte sannolikt att konkurrenter skulle kunna utöva tillräckligt tryck på det sammanslagna företags marknadsbeteende, särskilt i fråga om prissättning.

5. Marknadsinträde/hinder för marknadsinträde

(42) Kommissionens undersökning bekräftade att det finns höga inträdeshinder som skulle försvåra ett nytt inträde på rutterna där parternas verksamheter överlappar varandra.

(43) Dessa inträdeshinder är förknippade med Ryanairs och Aer Lingus starka marknadsställning i Irland och, i synnerhet, följande faktorer:

i) Parternas starka marknadsställning i Dublin, Cork och Shannon till följd av deras upprättade baser.

ii) Det sammanslagna företaget skulle ha Irlands två starkaste varumärken, och en ny inträdande aktör skulle bli tvungen att lägga betydande tid och investeringar på uppgradering av varumärket. På grund av den tillkännagivna strategin med dubbla varumärken skulle det sammanslagna företaget ha en stark marknadsställning i två olika marknadssegment (i basservicesegmentet med de lägsta priserna samt i segmentet med högre servicenivå). Detta inträdeshinder är på motsvarande sätt relevant för rutterna till och från Dublin, Shannon, Cork och Knock.

iii) Oron för aggressiva repressalier från det sammanslagna företaget vid ett eventuellt inträde. Detta inträdeshinder är på motsvarande sätt relevant för rutterna till och från Dublin, Shannon, Cork och Knock.

iv) Det faktum att nya inträdande aktörer kan ha svårt att erhålla avgångs- och ankomsttider under rusningstider tidigt på morgonen samt parkeringsplatser på Dublins flygplats. Kapacitetsbegränsningar på vissa ankomstflygplatser skulle dessutom bidra till de redan höga inträdeshindren.

v) Nivån på flygplatsavgifter och skatter på Dublins flygplats skulle sannolikt hindra nya aktörer från att öppna rutter till eller från Dublin.

vi) Den irländska marknaden anses av många konkurrenter inte attraktiv och den ekonomiska nedgången i Irland (men även i andra medlemsstater såsom Spanien) har ytterligare minskat den irländska marknads attraktionskraft i jämförelse med 2007.

vii) Slutligen, parternas förmåga att påverka beslut på de irländska flygplatserna exempelvis vad gäller koordinering av ankomst- och avgångstider (i Dublin), driftsfrågor samt användning och utveckling av flygplatsinfrastruktur på flygplatserna i Dublin, Cork och Shannon.

(44) Slutsatsen att inträdeshindren i detta fall är höga stöddes av faktumet att endast begränsade inträdesförsök (av andra flygbolag än Ryanair och Aer Lingus) har gjorts på de överlappande rutterna under de senaste åren.

6. Typer av inträde/utvidgning

(45) Resultatet av marknadsundersökningen indikerade att en ny inträdande aktör, för att kunna konkurrera effektivt med det sammanslagna företaget på Dublins, Corks och Shannons flygplatser, skulle behöva upprätta en bas på var och en av dessa flygplatser. Utan ett stort antal rutter att sprida de fasta kostnaderna till skulle det vara svårt att uppnå motsvarande kostnadseffektivitet som Ryanair och Aer Lingus. En bas möjliggör även intressanta tidtabeller med tidiga morgonavgångar och sena kvällsankomster, liksom tillräcklig verksamhet och därmed marknadsnärvaro samt ett välkänt varumärke.

(46) I beslutet dras slutsatsen att en bas på Irland (i synnerhet Dublin) därför verkar vara avgörande för att ett flygbolag ska kunna tillhandahålla tillräcklig täckning av den irländska marknaden och utöva lämpligt konkurrensstryck på det sammanslagna företaget.

7. Inträdesplaner hos faktiska och potentiella konkurrenter

(47) Kommissionen analyserade huruvida potentiella konkurrenter skulle ha inträdes- och utvidgningsplaner enskilt eller tillsammans, som skulle vara tillräckliga för att motverka transaktionens konkurrenshämmande effekter på berörda rutter.

(48) I det aktuella ärendet skulle det konkurrerande inträdet dessutom behöva uppstå på 32 överlappande rutter där Ryanair har baser i båda ändar av rutterna. Ett inträde under sådana omständigheter verkade ännu svårare. Dessutom skulle, enligt en majoritet av konkurrenterna, blotta möjligheten till inträde inte påverka det sammanslagna företaget efter transaktionen.

(49) I beslutet dras slutsatsen att transaktionens konkurrens-hämmande effekter inte skulle kompenseras tillräckligt genom inträde på en isolerad rutt eller ett utvidgat inträde av flygbolag som verkar på samma rutter till och från sina hembaser.

8. Faktisk konkurrens ⁽¹⁾

(50) I beslutet dras slutsatsen att transaktionen sannolikt skulle hämma den effektiva konkurrensen betydligt, i synnerhet till följd av skapandet av en dominant position på följande 28 rutter där det sammanslagna företaget efter transaktionen skulle vara i monopolställning: Dublin–Alicante/Murcia, Dublin–Berlin, Dublin–Bilbao/Santander, Dublin–Birmingham/East Midlands, Dublin–Bryssel, Dublin–Budapest, Dublin–Edinburgh/Glasgow, Dublin–Fuerteventura, Dublin–Glasgow International/Prestwick, Dublin–Manchester/Liverpool/Leeds, Dublin–Marseille, Dublin–Milano, Dublin–Nice, Dublin–Rom, Dublin–Teneriffa, Dublin–Toulouse/Carcassonne, Dublin–Venedig/Treviso, Dublin–Wien/Bratislava, Dublin–Warszawa/Modlin, Cork–Alicante, Cork–Faro, Cork–London, Cork–Manchester/Liverpool, Cork–Teneriffa, Knock–Birmingham/East Midlands, Knock–London, Shannon–Manchester/Liverpool och Shannon–London.

(51) I beslutet dras slutsatsen att transaktionen sannolikt skulle hämma den effektiva konkurrensen betydligt till följd av skapandet av en dominant position på följande 7 rutter där andra reguljära flygbolag verkar: Dublin–Bristol/Cardiff/Exeter (oavsett den exakta marknadsdefinitionen), Dublin–Frankfurt, Dublin–London, Dublin–Madrid, Dublin–München, Dublin–Paris och Dublin–Stockholm. Transaktionen skulle dessutom sannolikt leda till eliminering av det mycket nära konkurrensförhållandet mellan Ryanair och Aer Lingus och därmed eliminera det viktiga konkurrensstryck som båda flygbolagen utövar på varandra före transaktionen på var och en av dessa rutter. Kundernas resealternativ skulle därför minska betydligt, och det är osannolikt att andra konkurrenter som verkar på var och en av dessa rutter skulle kunna utöva ett tillräckligt tryck på det sammanslagna företagens marknadsbeteende, särskilt med avseende på prissättning på dessa rutter.

(52) I beslutet dras slutsatsen att transaktionen sannolikt skulle hämma den effektiva konkurrensen betydligt, i synnerhet till följd av skapandet av en dominant position på följande 11 rutter som trafikeras av charterbolag: Dublin–Barcelona, Dublin–Faro, Dublin–Gran Canaria, Dublin–Ibiza, Du-

blin–Lanzarote, Dublin–Malaga, Dublin–Palma, Cork–Barcelona, Cork–Lanzarote, Cork–Malaga och Cork–Palma. Transaktionen skulle dessutom sannolikt leda till eliminering av det mycket nära konkurrensförhållandet mellan Ryanair och Aer Lingus och därmed eliminera det viktiga konkurrensstryck som båda flygbolagen utövar på varandra före transaktionen på dessa rutter. Kundernas resealternativ skulle därför minska betydligt, och det är inte sannolikt att charterbolag skulle kunna utöva ett tillräckligt tryck på det sammanslagna företagens marknadsbeteende, särskilt i fråga om prissättning, på dessa rutter.

9. Potentiell konkurrens

(53) Konkurrensen på rutterna som för närvarande trafikeras av både Ryanair och Aer Lingus från Dublin, Shannon och Cork där båda flygbolagen har baser kan inte betraktas isolerat. En sådan isolerad analys skulle antyda att de respektive produktmarknaderna är fullständigt oberoende av varandra. Båda flygbolagen har nödvändig flexibilitet att byta och lägga till rutter från sina befintliga baser på dessa flygplatser som reaktion på förändringar i konkurrensstrukturen på de olika rutter som trafikeras från deras baser. Analysen måste därför även vara dynamisk och beakta i vilken utsträckning försvinnandet av ett flygbolags närmaste och viktigaste konkurrent kan eliminera potentiellt konkurrensstryck som skulle ha utövats mot Ryanair och Aer Lingus om transaktionen inte skulle ha genomförts.

(54) Kommissionens analys betonade att Ryanair och Aer Lingus, till följd av det dynamiska konkurrensmönstret med varandra och den mycket begränsade inverkan ett inträde av andra flygbolag har på parterna, utövar ett potentiellt konkurrensstryck på varandra.

(55) I beslutet dras slutsatsen, med hjälp av en försiktig metod, att transaktionen sannolikt skulle leda till att den effektiva konkurrensen hämmas betydligt, i synnerhet till följd av skapandet eller stärkandet av en dominant position, genom avlägsnande av den mest troliga potentiella inträdande aktören på följande 6 rutter: (i) *Ryanair-rutter med potentiell konkurrens*: Dublin–Bologna, Dublin–Bordeaux, Cork–Paris/Beauvais, Cork–München/Memmingen, Cork–Birmingham. (ii) *Aer Lingus-rutter med potentiell konkurrens*: Dublin–Newcastle.

C. Effektivitetsvinster

(56) Ryanair hävdade att transaktionen skulle innebära betydande effektivitetsvinster, vilket skulle komma alla kunder till nytta. Ryanair skulle använda sin kostnadsbesparings-expertis för att förbättra effektiviteten hos Aer Lingus, minska dess kostnader och biljettpriser och öka dess konkurrenskraft gentemot andra flygbolag på primärflygplatser.

⁽¹⁾ Kommissionens slutsats var att alla rutter som parterna lämnat till följd av tillkännagivandet av transaktionen inte är transaktionsspecifika och behandlas inte som överlappningar mellan parterna i konkurrensbedömningen. Dessa rutter är: Dublin–Krakov, Dublin–Venedig och Dublin–Vilnius.

- (57) Ryanair tillhandahöll inte relevant information i syfte att visa att effektivitetsvinsterna var kontrollerbara, specifika för sammanslagningen och sannolikt skulle komma konsumenterna till nytta. Kommissionen har inte heller hittat kontrollerbara uppgifter om att Ryanair skulle kunna minska Aer Lingus kostnader utan att låta andra områden som är till nytta för kunderna, såsom servicekvalitet eller flygplatsläge, kompensera nedskärningarna. Dessutom var ett antal av de effektivitetsvinster som Ryanair åberopade sannolikt inte specifika för sammanslagningen (t.ex. inbesparingar för minskad personal, bränslekostnader och distributionskostnader).
- (58) De hävdade effektivitetsvinsterna uppfyllde därför inte de tre kumulativa villkoren som anges i riktlinjerna för horisontella koncentrationer. Ytterligare, med tanke på de mycket höga sammanlagda marknadsandelarna och frånvaron av inträden som skulle tänkas ske i tid, vara tillräckliga och troliga, verkade det som om tillräckligt mycket av de hävdade effektivitetsvinsterna kanske inte skulle komma konsumenterna till nytta.

D. Åtaganden

1. Beskrivning av den slutliga uppsättningen åtaganden

1.1 Överlåtelse av Aer Lingus trafik på 43 överlappande rutter till Flybe

- (59) Ryanair erbjöd sig att överlåta en rad tillgångar, bland annat likvida medel på 100 miljoner euro, hyran av minst 9 Airbus A 320, avgångs- och ankomsttider (på avgångs- och ankomstorten), personal, en avgiftsfri icke-exklusiv, icke-underlicensierbar och icke överlåtbar licens till varumärket "Aer Lingus" i 3 år, till Flybe, ett nytt och fristående företag (nedan kallat avyttrade verksamhet, eventuellt med namnet "Flybe Ireland"). Detta varumärke skulle användas tillsammans med varumärkesnamnet "Flybe".
- (60) Ryanair åtog sig att i samarbete med Flybe utarbeta en affärsplan för den avyttrade verksamhetens första år, som skulle återspegla ett avtalat beräknat årligt vinstbelopp före skatt.
- (61) Flybe skulle trafikera en avtalad tidtabell på 43 rutter under en period på minst 6 IATA-säsonger. Under förutsättning att den sammanlagda veckovisa turtätheten per säsong som planerades för den avyttrade verksamheten på alla rutter till och från Irland förblev oförändrad, behövde Flybe bara schemalägga flygresor på i) 90 procent av Flybes rutter under den tredje och fjärde IATA-säsongen av de första 6 IATA-säsongerna och ii) 85 procent av Flybe-rutternas under de femte och sjätte IATA-säsongerna av de första 6 IATA-säsongerna.
- (62) I händelse av missbruk av avgångs- och ankomsttider fastställdes en straffmekanism med en glidande skala som återspeglade ruttens vikt och där straffet minskade progressivt under de första 6 IATA-säsongerna.
- (63) Under de första 6 IATA-säsongerna skulle Flybe skapa en bas på Dublins flygplats och operativt stationera 1 flygplan på Corks flygplats.
- (64) Under de första 3 IATA-säsongerna skulle välkomstskärmen på Aer Lingus webbplats delas i två halvor med handelsnamn och logotyp för Aer Lingus respektive den avyttrade verksamheten, båda med hyperlänkar till respektive bokningswebbplatser. Efter de första 3 IATA-säsongerna skulle en banner sättas högst upp på Aer Lingus webbplats med en webblänk till den avyttrade verksamhetens webbplats.
- (65) Vad gäller 6 rutter som trafikeras av Aer Arann avsåg Flybe att uppfylla sin skyldighet att trafikera rutterna genom att överta Aer Aranns franchiseavtal eller genom att sluta ett nytt franchiseavtal med Aer Arann.

1.2 Avyttring av avgångs- och ankomsttider på 3 överlappande rutter till London till IAG (British Airways)

- (66) Ryanair förband sig att under 6 IATA-säsonger låta IAG trafikera på rutterna Dublin-London, Cork-London och Shannon-London med flygplan av typen Airbus A319 eller liknande med sina egna avgångs- och ankomsttider tillsammans med de som avyttrats av Ryanair:

- (i) IAG och Ryanair skulle ha slutit ett hyresavtal för Gatwick eller ett överlåtelseavtal för Heathrow/Gatwick beroende på huruvida och när det s.k. överlåtelsevillkoret för Heathrow uppfylldes, som bestod av ett fastställande från såväl Ryanairs som IAG:s sida att ikraftträdandet av överlåtelseavtalet för Heathrow/Gatwick inte skulle bryta mot artikel 10 i Aer Lingus bolagsordning (eller senare bestämmelse) eller någon annan tillämplig lag eller regel.
- (ii) Om hyresavtalet för Gatwick var i kraft skulle IAG ha trafikerat i) 68 veckovisa turer på ruten Dublin-London Gatwick, 13 veckovisa turer på ruten Cork-London Gatwick och 7 veckovisa turer på ruten Shannon-London Gatwick med hjälp av avgångs- och ankomsttider på flygplatserna som ägs av Ryanair och ii) ytterligare 2 veckovisa turer på ruten Dublin-Gatwick, 1 veckovis tur på ruten Cork-Gatwick och 7 veckovisa turer på ruten Shannon-Gatwick med hjälp av avgångs- och ankomsttider som ägs eller kommer att förvärfvas av IAG.
- (iii) Utöver trafikering av avgångs- och ankomsttider på Gatwick skulle IAG ha trafikerat 7 veckovisa turer på ruten Dublin-Heathrow med hjälp av avgångs- och ankomsttider som IAG skulle ha hyrt av Ryanair. Enligt ett reviderat avtal med IAG skulle IAG även ha slutit ett ytterligare hyresavtal för Heathrow.

(iv) Om överlåtelsevillkoret för Heathrow uppfylldes, skulle IAG kanske ha utövat sin rätt att säga upp hyresavtalet för Gatwick (och hyresavtalet för Heathrow om det var i kraft) och låta överlåtelseavtalet för Heathrow/Gatwick träda i kraft (IAG:s köpoption). IAG skulle i synnerhet ha överlåtit sina avgångs- och ankomsttider på Gatwick (enligt vad som identifierats ovan) för trafikering av avgångs- och ankomsttider på Dublin–Gatwick samt ytterligare 7 ankomst- och avgångstider på Gatwick i utbyte mot avgångs- och ankomsttider som ägs av Aer Lingus på London Heathrow, så att IAG skulle trafikera (a) 70 veckovisa turer på rutten Dublin–Heathrow, (b) 14 veckovisa turer på rutten Cork–Heathrow och (c) 14 veckovisa turer på rutten Shannon–Heathrow. Ett reviderat avtal med IAG lade till ett nytt hyresavtal för Heathrow och ändrade antalet avgångs- och ankomsttider på Gatwick som Ryanair skulle ha erhållit i utbyte mot avgångs- och ankomsttider på Heathrow.

1.3 Ytterligare avyttringar av avgångs- och ankomsttider på rutten London–Irland

(67) I enlighet med ett överlåtelseförfarande för avgångs- och ankomsttider och under 6 IATA-säsonger åtog sig Ryanair att överlåta eller se till att Aer Lingus överlåter tillräckliga avgångs- och ankomsttider till vilket som helst flygbolag som är intresserat av att trafikera turer med egna flyg på rutterna Dublin–London, Cork–London och/eller Shannon–London, under förutsättning att antalet avgångs- och ankomsttider som överlåts inte överstiger skillnaden i ruttöverlappning på den relevanta rutten.

1.4 Potentiell konkurrens

(68) Ryanair åtog sig att under de första 6 IATA-säsongerna och när som helst därefter överlåta, eller se till att Aer Lingus överlåter, avgångs- och ankomsttider till potentiella konkurrensutsatta rutter till alla intresserade flygbolag.

2. Bedömning av den slutliga uppsättningen åtaganden

2.1 Flybe var inte en lämplig köpare

(69) Kommissionen bedömde att Flybe inte var en lämplig köpare i vars händer den avyttrade verksamheten skulle bli en aktiv konkurrent på marknaden.

(70) För det första bedömde kommissionen att det, i avsaknad av särskilt definierade tillgångar som skulle avyttras som en del i Flybe Ireland-verksamheten, inte fanns tillräckliga uppgifter för att dra slutsatsen att den avyttrade verksamheten skulle ha nödvändiga tillgångar för att utgöra en lönsam och konkurrenskraftig verksamhet.

(71) För det andra, vad gäller Flybes affärsmodell, bedömde kommissionen att även om trafikering av rutter som ansluter Irland med Storbritannien skulle passa in i Flybes nuvarande affärsmodell, beroende på vilken flygplanstyp som används, skulle andra rutter, särskilt fritidsrutter med längre distanser inte passa in i Flybes nuvarande affärsmodell. Kommissionen noterade vidare att Flybe sak-

nade erfarenhet av trafikering med flygplan av typen Airbus 320 och att det därmed skulle vara svårt att förstå marknaden där de skulle verka.

(72) För det tredje bedömde kommissionen att arrangemanget varvid Ryanair skulle utarbeta en ettårig affärsplan för Flybe Ireland samt arrangemanget varvid Ryanair skulle fortsätta till (om-)strukturering av den avyttrade verksamhetens kostnadsbas, även om detta inte ledde till en varaktig relation mellan det sammanslagna företaget och den avyttrade verksamheten, inte verkade vara förenligt med begreppet "oberoende konkurrenter".

(73) För det fjärde, med tanke på att Flybes tidigare erfarenhet av att trafikera nya marknader skilde sig relativt mycket från det föreslagna förvärvet av Flybe Ireland, med tanke på att Flybe endast hade begränsad erfarenhet av den irländska marknaden och med tanke på att Flybe till skillnad från Aer Lingus endast hade begränsad erfarenhet och bakgrund av att konkurrera med Ryanair, bedömde kommissionen att dessa element inte utgjorde tillräckliga uppgifter för att stödja slutsatsen att Flybe hade dokumenterad relevant erfarenhet för att upprätthålla och utveckla Flybe Ireland som lönsam och aktiv konkurrent i konkurrens med det sammanslagna företaget.

(74) För det femte var kommissionens slutsats att Flybe inte innehade de finansiella resurserna för att upprätthålla och utveckla Flybe Ireland som lönsam och aktiv konkurrent i konkurrens med det sammanslagna företaget på medellång sikt.

(75) För det sjätte, vad gäller förmågan att konkurrera med det sammanslagna företaget efter transaktionen bedömde kommissionen att det, trots den föreslagna varumärkeslicensen, marknadsföringsåtgärderna på webbplatsen och kapitalinjektionen i Flybe Ireland, var osäkert huruvida Flybe skulle inneha en ställning där de kunde etablera ett tillräckligt starkt varumärke, i synnerhet med avseende på irländska passagerare, som skulle låta dem utöva ett tillräckligt effektivt tryck på det sammanslagna företaget för att avlägsna de konkurrensproblem som identifierats av kommissionen. Dessutom skulle Flybe Irelands förmåga att utöva tillräckligt effektivt tryck på det sammanslagna företaget för att avlägsna de konkurrensproblem som identifierats av kommissionen sannolikt påverkas av den föreslagna begränsade basdriften och det föreslagna antalet avyttrade turer och därav följande kapaciteter. Till sist bedömde kommissionen det osannolikt att Flybe Irelands intäkter och kostnadsbas skulle möjliggöra lönsam trafik på de 43 rutterna.

(76) För det sjunde drog kommissionen slutsatsen att Flybe inte skulle ha tillräckliga incitament för att fortsätta en varaktig trafik på åtminstone en betydande del av de 43 Flybe-rutterna.

(77) Vidare drog kommissionen slutsatsen att åtagandena med avseende på Flybe sannolikt inte skulle genomföras i tid när det kom till franchiseavtalet. Kommissionen kunde inte heller tydligt fastställa att de föreslagna åtgärderna, när de väl genomförts, på ett fullständigt och otvetydigt skulle lösa de konkurrensproblem som identifierats i detta beslut med avseende på Aer Aranns rutter.

- (78) Till sist bedömdes åtagandena inte vara entydiga och bedömdes ge anledning till tvivel om huruvida de skulle genomföras i tid.

2.2 Osäkerhet med avseende på de tre London-rutterna – IAG

- (79) Kommissionen kunde inte med nödvändig säkerhet fastslå att de nya kommersiella strukturer som skulle vara följden av den slutliga uppsättningen åtaganden med avseende på de tre London-rutterna skulle vara tillräckligt livskraftiga och varaktiga för att säkerställa att de betydande hindren för en effektiv konkurrens på de tre London-rutterna inte skulle uppstå under och efter minimiperioden.
- (80) Oavsett huruvida hyresavtalet för Gatwick eller överlåtelseavtalet för Heathrow/Gatwick skulle vara i kraft skulle den övergripande kapaciteten på rutterna sannolikt minska och det sammanslagna företaget förbli i dominerande ställning vad gäller turtäthet och kapacitet på de tre London-rutterna (Dublin, Cork och Shannon). Vidare har IAG en annan affärsmodell mer inriktad på affärsresenärer och transitpassagerare (relevant om överlåtelseavtalet för Heathrow/Gatwick skulle vara i kraft). Kommissionen bedömde därför att IAG inte skulle utöva ett tillräckligt tryck på det sammanslagna företaget efter transaktionen under minimiperioden.
- (81) Kommissionen bedömde att det var mycket sannolikt att IAG skulle lämna dessa tre rutter från Gatwick och väsentligt minska trafiken på dessa tre rutter från Heathrow vid minimiperiodens slut. Kommissionen hade inte heller under sin marknadsundersökning identifierat något tillräckligt och troligt inträde som skulle ske i tid på dessa rutter.
- (82) Till sist gav åtagandenas komplexitet, den bristande konsekvensen mellan åtagandena, RM-formuläret och avtalet med IAG samt tvistlösningsmekanismen anledning till tvivel om huruvida åtagandena skulle genomföras i tid.

2.3 Slutsats

- (83) På grundval av alla tillgängliga uppgifter, inbegripet resultatet av marknadstestet, bedömde kommissionen att den slutliga uppsättningen åtaganden sannolikt inte skulle leda till inträde av nya konkurrenter som kunde utöva tillräckligt konkurrenstryck på det sammanslagna företaget.
- (84) Den slutliga uppsättningen åtaganden gjorde det inte möjligt för kommissionen att med nödvändig säkerhet fastställa att det skulle vara möjligt att genomföra dem i tid och att de skulle vara tillräckligt livskraftiga och varaktiga för att säkerställa att de hinder för en effektiv konkurrens som åtagandena syftade till att undvika sannolikt inte skulle uppstå inom en alltför snar framtid.
- (85) Kommissionen kunde inte tydligt fastställa att den slutliga uppsättningen åtaganden, när de väl genomförts, fullständigt och otvetydigt skulle lösa de konkurrensproblem som identifierats i beslutet.
- (86) Därför drogs slutsatsen att de åtaganden som Ryanair erbjöd inte skulle kunna lösa de betydande hinder som identifierats för en effektiv konkurrens och följaktligen inte kunde göra transaktionen förenlig med den inre marknaden.

V. SLUTSATS

- (87) Av ovan nämnda orsaker är slutsatsen i beslutet att den föreslagna koncentrationen på ett betydande sätt skulle ha hindrat en effektiv konkurrens på den inre marknaden eller på en betydande del av den.
- (88) Följaktligen förklarades koncentrationen vara oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalet.

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Rekonstruktionsåtgärder

Beslut om rekonstruktionsåtgärd rörande "Διεθνής Ένωσις Ανώνυμος Ασφαλιστική Εταιρία" (Diethnis enosis A.A.E.)

(Offentliggörande i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)

(2013/C 216/08)

Försäkringsbolag	Diethnis enosis A.A.E. (adress: Odos Ilia Iliou 66, 11764 Aten; företagsnr: 12836/B/05/1986; skattenr: 094058455) företräds av Andreas Valirakis, styrelseordförande i företaget
Beslutsdatum, datum för ikraftträdande och typ av beslut	Beslut nr 80/3/28.6.2013 av grekiska centralbankens kommitté för kredit- och försäkringsfrågor om omedelbart förbud mot fri disposition (frysning) av all egendom för täckande av försäkringstekniska avsättningar, omedelbar frysning av alla fria tillgångar, inklusive finansiella instrument, som tillhör Diethnis enosis A.A.E. i och utanför Grekland. Vidare inställs företagets försäkringsverksamhet på alla delar av försäkringsområdet. Ikraftträdande: 28.6.2013 Upphävande: 15.7.2013
Behöriga myndighet	Greklands centralbank Eleftheriou Venizelou 21 102 50 Αθήνα/Athens ΕΛΛΑΔΑ/GREECE
Tillsynsmyndighet	Greklands centralbank Eleftheriou Venizelou 21 102 50 Αθήνα/Athens ΕΛΛΑΔΑ/GREECE
Utsedd förvaltare	
Tillämplig lag	Grekisk lag enligt artiklarna 9 och 17 c i dekret nr 400/1970

V

(Yttranden)

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.7001 – Carlyle/Klenk Holz)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 216/09)

1. Kommissionen mottog den 22 juli 2013 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget CSP III Klenk Ltd (Caymanöarna), ett för förvärvet bildat bolag som ägs och kontrolleras av fonder som förvaltas av The Carlyle Group (Förenta staterna), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar fullständig kontroll över företaget Klenk Holz AG (Tyskland) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

— The Carlyle Group är en globalt verksam förvaltare av alternativa tillgångar,

— Klenk Holz AG tillverkar träprodukter för byggindustrin och gör-det-självt-användning i hemmet samt framställer rundvirke och brännved. Företaget tillhandahåller också rådgivnings- och planeringstjänster och är verksamt inom elproduktion.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.7001 – Carlyle/Klenk Holz, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tilkännagivande om ett förenklat förfarande).

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende COMP/M.6922 – Triton/Logstor)

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 216/10)

1. Kommissionen mottog den 19 juli 2013 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Langley Acquisition ApS, som upprättats som ett instrument för förvärvet och som kontrolleras av Triton Managers III Limited och TFF III Limited, ("Triton", Jersey) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar fullständig kontroll över företaget LRA III ApS, ("Logstor", Danmark) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Triton: Riskkapitalbolag med investmentbolag som är verksamma inom olika sektorer. Ett av Tritons investmentbolag är Battenfeld-Cincinnati, som har verksamhet inom tillverkning och försäljning av maskiner för bearbetning av plast och strängsprutmaskiner,
- Logstor: Tillverkning och försäljning av förisolerade rör.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6922 – Triton/Logstor, till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV